

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา
ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552

ปริญญาณิพนธ์
ของ
สุชุม อ้นขวัญเมือง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
มีนาคม 2553

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา
ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552

ปริญญาานิพนธ์
ของ
สุขุม อันขวัญเมือง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

มีนาคม 2553

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา
ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552

บทคัดย่อ
ของ
สุชุม อ้นขวัญเมือง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
มีนาคม 2553

สุชุม อันขวัญเมือง. (2553). *ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552*.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี, รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์.

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตอุดรธานี วิทยาเขตชัยภูมิ วิทยาเขตมหาสารคาม และวิทยาเขตศรีสะเกษ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 400 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นอย่างไม่เป็นสัดส่วน (Non-Proportional Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่ (t-test Independent) และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance : ANOVA) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.92 และ 0.56 ตามลำดับ
2. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ระหว่างนักศึกษาชาย กับ นักศึกษาหญิง ไม่แตกต่างกัน
3. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ระหว่างคณะศึกษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ และ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ ไม่แตกต่างกัน
4. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ระหว่างวิทยาเขตศรีสะเกษ กับ วิทยาเขตอุดรธานี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

OPINIONS OF STUDENTS TOWARDS LEARNING MANAGEMENT
ACCORDING TO CURRICULUM OF PHYSICAL EDUCATION INSTITUTES,
IN NORTHEAST CAMPUS REGIONS, IN ACADEMIC YEAR 2009

AN ABSTRACT
BY
SUKHUM ONKHWUNMUANG

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

March 2010

Sukhum Onkhunmuang. (2010). *Opinions of Students Towards Learning Management According to Curriculum of Physical Education Institutes, in Northeast Campus Regions, in Academic Year 2009*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Thongchai Charoensupmanee, Assoc. Prof. Wattana Suthipan.

This study intended to find and compare the opinions of the students towards learning management according to the curriculum of Physical Education, Institutes in Northeast Campus in the academic year 2009. The subject of 400 were non-proportional stratified randomly sampled from the first semester students of the Institutes of Physical Education Udonthani, Chaiyaphum, Mahasarakham and Sisaket Campuses in the academic year 2009. The data were collected by the researcher's constructed questionnaire ($r = .95$) and treated for frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, one-way ANOVA and testing for pair differences by Scheffe's method.

The result were as follows:

1. As a whole, the opinions of the students were at a high level.
2. The opinions on learning management of according to the curriculum of Physical Education Institutes between male and female were no significantly different.
3. The opinions on learning management of according to the curriculum of Physical Education Institutes of the students among different faculties of study, which were Faculty of Education, Faculty of Art Sciences and Faculty of Sports and Health Sciences, were not significantly different.
4. It was found that there were significant differences at .05 level between the opinions on learning management of according to the curriculum of Physical Education Institutes of the students in Sisaket and Udonthani Campuses. But there were no differences for the rest comparisons.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา

ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552

ของ

สุขุม อันขวัญเมือง

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่ เดือน มีนาคม พ.ศ. 2553

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี)

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพจน์)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สุนทร แม้นสงวน)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี เพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ธงชัย เจริญทรัพย์มณี ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพจน์ท์ และรองศาสตราจารย์สุนทร แม้นสงวน กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติมที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ แก้ไข ปรับปรุง และแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนผู้วิจัยสามารถดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพจน์ท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธาวุฒิ ปลื้มสำราญ อาจารย์วาสนา มั่งคั่ง ที่ได้ให้ความกรุณาให้คำแนะนำ แก้ไข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจนทำให้สามารถนำไปเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลได้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่าน ที่ได้ให้การอบรมสั่งสอน แนะนำ สนับสนุน และให้กำลังใจ จนทำให้การวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอธิการบดีสถาบันการพลศึกษาที่ได้ให้ความอนุเคราะห์อนุมัติงบประมาณสนับสนุนทุนที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ขอกราบขอบพระคุณรองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษาประจำวิทยาเขตชลบุรีที่ได้อนุมัติให้ผู้วิจัยได้เข้าศึกษาในครั้งนี้ ขอกราบขอบพระคุณ รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษาประจำวิทยาเขตอุดรธานี วิทยาเขตชัยภูมิ วิทยาเขตมหาสารคาม วิทยาเขตศรีสะเกษ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ผู้วิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูล ขอขอบคุณอาจารย์และนักศึกษาทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือในการเก็บและกรอกข้อมูลในเครื่องมือวิจัย

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และคนในครอบครัวทุกคนที่คอยให้กำลังใจเสมอมาจนสำเร็จเป็นปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ คุณค่าและประโยชน์อันใดที่พึงมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่บุพการี บุรพจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนในความสำเร็จครั้งนี้

สุชุม อันขวัญเมือง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	3
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	3
ตัวแปรที่ศึกษา.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
สมมติฐานของการวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
ความหมายของความคิดเห็น.....	7
ความหมายของการเรียนรู้.....	9
องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้.....	10
สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.....	19
หลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา.....	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	33
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	33
งานวิจัยในประเทศ.....	35
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	49
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	49
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	50
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	52
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	53
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	54
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	73
สังเขปความมุ่งหมาย และวิธีดำเนินการวิจัย.....	73
สรุปผลการวิจัย.....	75
อภิปรายผล	78
ข้อเสนอแนะ.....	80
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	81
บรรณานุกรม..	82
ภาคผนวก.....	89
ภาคผนวก ก	90
ภาคผนวก ข	98
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	100

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	50
2 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	54
3 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรของสถาบันการ พลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ด้านหลักสูตร (n = 400).	55
4 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรของสถาบันการ พลศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ด้านผู้สอน (n = 400) ...	56
5 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรของสถาบันการ พลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ด้านวิธีสอนและการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ (n = 400)	57
6 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรของสถาบันการ พลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ด้านอุปกรณ์และสถานที่ (n = 400)	58
7 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรของสถาบันการ พลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ด้านการวัดและ ประเมินผล (n = 400).....	59
8 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรของสถาบันการ พลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 (n = 400)	60
9 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรของ สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ตามตัวแปร เพศ	61
10 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรของสถาบัน การพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 จำแนกตาม ตัวแปรคณะที่ศึกษา.....	62
11 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรของ สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ตามตัวแปร คณะที่ศึกษา	63

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
12	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรของ สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 จำแนกตาม ตัวแปรวิทยาเขต.....	64
13	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรของ สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ตามตัวแปร วิทยาเขต	65
14	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ด้านหลักสูตร ตามตัวแปรวิทยาเขต	66
15	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ด้านผู้สอน ตามตัวแปรวิทยาเขต	67
16	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามตัวแปรวิทยาเขต.....	68
17	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ด้านอุปกรณ์และสถานที่ ตามตัวแปรวิทยาเขต	69
18	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ด้านการวัดและประเมินผล ตามตัวแปรวิทยาเขต	70
19	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 รวมทุกด้าน ตามตัวแปรวิทยาเขต.....	71

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ทิศทางการพัฒนาประเทศในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา โดยมีเป้าหมายให้คนไทยทุกคนได้รับการพัฒนาทั้งทางร่างกาย จิตใจ ความรู้ ความสามารถ ทักษะการประกอบอาชีพ และมีความมั่นคงในการดำรงชีวิต ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างศักยภาพให้กับตนเองที่จะนำไปสู่ความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชน และสังคมไทย มีความสามารถในการแก้ปัญหา มีทักษะในการประกอบอาชีพ มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรี และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2549: ๖) การพัฒนาคนให้มีคุณภาพนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาทางด้านการศึกษาควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านอื่น ๆ เพราะการศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการพัฒนา การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบทอดทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์ความจรรโลง ความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคมการเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545: 2) ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้ระบุการจัดการศึกษาของประเทศไทยไว้ว่า “การจัดการศึกษา ยึดหลักว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามธรรมชาติ ความสนใจและเต็มศักยภาพ การจัดการศึกษาเน้นทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการความรู้ ความสัมพันธ์ระหว่างตนเองและสังคม เพื่อการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข” (พิชิต ภูติจันทร์. 2547: 1) การศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ ประชาชนทุกคนต้องได้รับการศึกษาตลอดชีวิต และให้ทุกส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา รวมทั้งต้องพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง การจัดการศึกษายึดหลักความมีเอกภาพด้านนโยบาย ความหลากหลายในการปฏิบัติ การกระจายอำนาจไปสู่การปกครองส่วนท้องถิ่น เขตพื้นที่การศึกษา สถาบันอุดมศึกษา การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู และพัฒนาครูอย่างต่อเนื่อง

สถาบันการพลศึกษาเป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา แต่เดิมมีชื่อว่าวิทยาลัยพลศึกษา มีจำนวน 17 แห่งทั่วประเทศ ได้จัดตั้งขึ้นตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฎกระทรวง ตอนที่ 1 เล่มที่ 122 ตอนที่ 13 ก. เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์

พ.ศ. 2548 ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ได้ทรงลงพระปรมาภิไธย “พระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2548” เมื่อวันที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2548 มีสำนักงานอธิการบดีตั้งอยู่ที่ส่วนกลาง กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีวิทยาเขตจำนวน 17 แห่ง และโรงเรียนกีฬา จำนวน 11 แห่ง ทำหน้าที่จัดการศึกษาอยู่ทุกระดับของประเทศไทย มีภารกิจ/อำนาจหน้าที่คือ ผลิตและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ นันทนาการ และบุคลากรในด้านที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมการวิจัยทางพลศึกษา การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ นันทนาการ และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้าน และกีฬาไทย สนับสนุนการบริหาร การจัดการภายในของวิทยาเขตให้สำเร็จลุล่วงตามนโยบายของสถาบัน (สถาบันการพลศึกษา. 2548ก: 11) ในส่วนของสถาบันการพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย 4 วิทยาเขต คือ วิทยาเขตอุดรธานี วิทยาเขตชัยภูมิ วิทยาเขตมหาสารคาม และวิทยาเขตศรีสะเกษ เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีหน้าที่ในการผลิตและพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 ในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ การจัดการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษาจึงมีความสำคัญต่อคุณภาพของนักศึกษา การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบัน เพื่อให้นักศึกษาได้พัฒนาตนเองและฝึกประสบการณ์ด้านต่าง ๆ อย่างมีคุณภาพจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่ง ซึ่งปัจจัยในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ได้บัณฑิตมีคุณภาพนั้นมีองค์ประกอบหลายประการ ได้แก่ ด้านหลักสูตร ผู้สอน วิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก การวัดและประเมินผล ตลอดจนสื่อการเรียนรู้ เป็นต้น

จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ใน 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการวัดและประเมินผล เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ ใช้เป็นแนวทางในการวางแผนปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตร ของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552

3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552

4. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี วิทยาเขตชัยภูมิ วิทยาเขตมหาสารคาม และวิทยาเขตศรีสะเกษ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปปรับปรุงแก้ไขพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของสถาบันต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 จำนวน 4 วิทยาเขต คือ วิทยาเขตอุดรธานี วิทยาเขตชัยภูมิ วิทยาเขตมหาสารคาม และวิทยาเขตศรีสะเกษ รวมทั้งสิ้นจำนวน 1,707 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 วิทยาเขต จำนวนทั้งสิ้น 400 คน เป็นชาย 200 คน หญิง 200 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นอย่างไม่เป็นสัดส่วน (Non-Proportional Stratified Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

ผู้วิจัยได้จำแนกตัวแปรที่ศึกษาดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้

1.1 เพศ ได้แก่ เพศชาย และเพศหญิง

1.2 คณะ จำแนกเป็น คณะศึกษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ

1.3 วิทยาเขตที่ศึกษา ได้แก่ วิทยาเขตอุดรธานี วิทยาเขตชัยภูมิ วิทยาเขตมหาสารคาม และวิทยาเขตศรีสะเกษ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ประกอบด้วย

2.1 ด้านหลักสูตร

2.2 ด้านผู้สอน

2.3 ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2.4 ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก

2.5 ด้านการวัดและประเมินผล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ความคิดเห็น** หมายถึง ความเชื่อ ความคิด การยอมรับ ทำที่ความรู้สึกรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเกิดเป็นผลที่เกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ ซึ่งมีลักษณะส่งเสริม คือพอใจ นิยมชมเชย สนับสนุน และปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ หรือในลักษณะต่อต้าน คือ การขัดแย้ง ไม่ร่วมมือ ไม่ปฏิบัติตาม

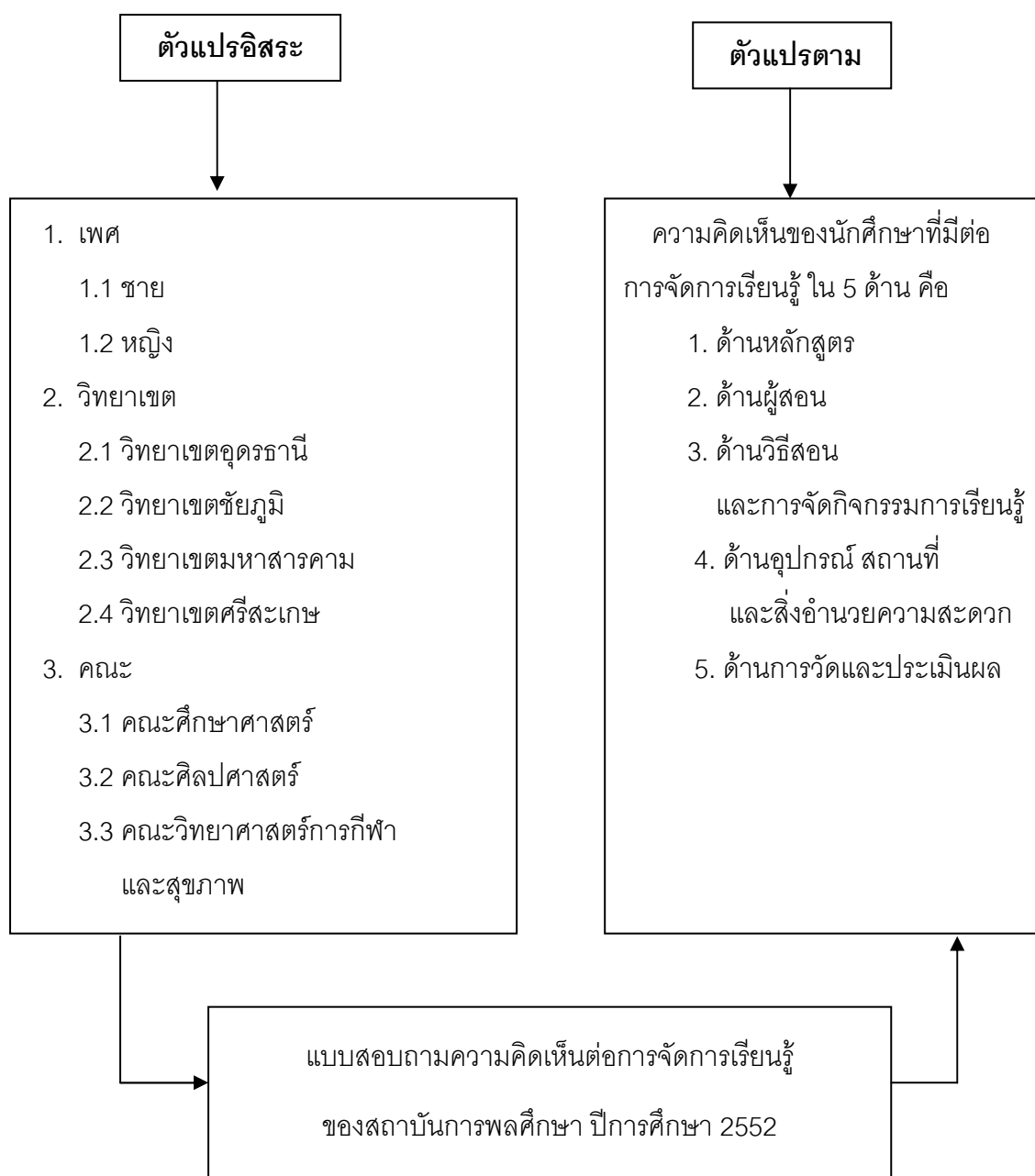
2. **นักศึกษา** หมายถึง นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ วิทยาเขตอุดรธานี วิทยาเขตชัยภูมิ วิทยาเขตมหาสารคาม วิทยาเขตศรีสะเกษ สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2552

3. **การจัดการเรียนรู้** หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ประกอบด้วย หลักสูตร / ผู้สอน / วิธีสอน / การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ / อุปกรณ์ / สถานที่ / การวัดและประเมินผล

4. **หลักสูตร** หมายถึง เนื้อหาวิชา แผนการเรียน โปรแกรมการเรียน มวลประสบการณ์ หรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่สถาบันการพลศึกษากำหนดให้เรียน

5. **สถาบันการพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ** หมายถึง สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี วิทยาเขตชัยภูมิ วิทยาเขตมหาสารคาม และวิทยาเขตศรีสะเกษ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

1. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง แตกต่างกัน

2. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ระหว่างคณะศึกษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ และ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ แตกต่างกัน

3. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ระหว่างวิทยาเขตอุดรธานี วิทยาเขตชัยภูมิ วิทยาเขตมหาสารคาม และวิทยาเขตศรีสะเกษ แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวความคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
2. ความหมายของการเรียนรู้
3. องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้
4. สถาบันการศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
5. หลักสูตรของสถาบันการศึกษา
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยในประเทศ

แนวความคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น

ในการศึกษาเรื่องความคิดเห็น (Opinion) ได้มีผู้ให้ความหมายของ ความคิดเห็นและคำนิยามของความคิดเห็นไว้หลายประการ ดังนี้

ความคิดเห็นตามความหมายในพจนานุกรมการศึกษา หมายถึง ความเชื่อ การตัดสินใจ ความคิด ความรู้สึกประทับใจที่ไม่ได้เกิดจากการพิสูจน์ หรือการชั่งน้ำหนักว่า เป็นการถูกต้องหรือไม่ สอดคล้องกับความหมายในพจนานุกรมฉบับภาษาอังกฤษ (สุพร สนิทพรตนะ. 2546: 6; อ้างอิงจาก Webster. 1998: 950) ที่ให้ความหมายว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนความรู้สึกในใจของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่จะพิจารณาตัดสินใจ เพื่อการประเมินคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ

ไซลด์ (สุพร สนิทพรตนะ. 2548; อ้างอิงจาก Childs. 1965: 15) ได้กล่าวถึงความหมายของความคิดเห็นว่า เป็นการแสดงออก (Overt Expression) ของทัศนคติ (Overt Attitude) ที่มีอยู่ภายใน โดยการพูดหรือการเขียน ซึ่งความจริงไม่น่าจะเป็นเช่นนั้น เพราะบุคคลสามารถมีความคิดเห็นในใจได้โดยไม่ต้องแสดงออก และบุคคลก็อาจแสดงทัศนคติออกมาเป็นคำพูดได้เช่นกัน

ฮอว์นบี และคณะ (ชิตชัย อุณหกพันธุ์. 2548: 6; อ้างอิงจาก Hornby; et al. 1968: 682) กล่าวว่า ความคิดเห็น คือ ความเชื่อ หรือการลงความเห็นที่ไม่ได้เป็นความรู้สึกอันแท้จริง ความคิดเห็น คือ ความคิดเห็นในบางสิ่งบางอย่างที่อาจเป็นจริงได้

กู๊ด (Good. 1973: 339) ให้คำจำกัดความของความคิดเห็นว่า ความคิดเห็นเป็นการแปลความหมายหรือการลงความเห็นเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งไม่อาจบอกได้ว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่

กัวรอลนิก (Guralnik. 1976: 46) กล่าวว่า ความคิดเห็นมีคำจำกัดความอยู่ 4 ข้อ คือ

1. เป็นความเชื่อที่ไม่สามารถยืนยันได้แน่นอนว่าเป็นความรู้สึที่แท้จริง หรือความน่าจะเป็นของความคิดเห็นเฉพาะบุคคลในการตัดสินใจ
2. การประเมินผล หรือความรู้สึ หรือการประมาณค่าเกี่ยวกับคุณลักษณะคุณค่าของบุคคลหรือสิ่งต่างๆ
3. รูปแบบการตัดสินใจของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาสาระ ซึ่งการให้ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเป็นสิ่งที่ต้องการ
4. หลักเกณฑ์ในการใช้ถ้อยคำโดยมีการตัดสินใจ หรือพิจารณาตัดสินสิ่งต่างๆ โดยมีหลักเกณฑ์สนับสนุนในแต่ละกรณี

เทอร์สโตน (Thurstone. 1977: 285) กล่าวว่า เจตคติเป็นการแสดงออกทางผลรวมของความโน้มเอียงและความรู้สึก ความมีอคติ ความรู้สึกที่เกิดขึ้น อยู่ในจิตใจมาก่อนความคิด ความกลัว การบังคับ ชูเชิญ และการลงความเห็นของมนุษย์เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งส่วนความคิดเห็นก็คือ เจตคติ แต่เป็นการแสดงเจตคติที่แสดงออกมาเป็นคำพูด นอกจากนั้นความคิดเห็นยังเป็นสัญลักษณ์ทางเจตคติด้วย

เบสท์ (Best. 1997: 171) กล่าวว่า การศึกษาถึงความคิดเห็นต่าง ๆ ส่วนมากจะใช้วิธีแบบวิจัยตลาด ได้แก่ การซักถาม สอบถาม บันทึกลงและรวบรวมไว้เป็นข้อมูล ซึ่ง Best ได้เสนอแนะว่า วิธีที่ง่ายที่สุดในการที่จะบอกถึงความคิดเห็น คือ การให้แสดงถึงจำนวนร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อความ เพราะจะทำให้เห็นว่าความคิดเห็นจะออกมาในลักษณะเช่นไร และจะได้สามารถทำตามข้อคิดเหล่านั้นได้ จะทำให้ผู้บริหารเห็นสมควรในอันที่จะดำเนินนโยบายหรือล้มเลิก

ออสแคมป์ (Oskamp. 1997: 12 – 13) กล่าวว่า ความคิดเห็น น่าจะใกล้เคียงกันกับความเชื่อมากกว่าในด้านความเฉพาะเจาะจงของขอบเขตและเนื้อหา และทั้งสองสิ่งนี้มีองค์ประกอบของความรู้ (Cognitive) มากกว่าองค์ประกอบความรู้สึ (Affective) แต่ทัศนคติจะมีองค์ประกอบของความรู้สึมากกว่า หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่ง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพิจารณา ความเป็นไปได้ของเหตุการณ์และความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่าง ๆ ในขณะที่ทัศนคติเกี่ยวข้องกับความปลอดภัย และความต้องการ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2531: 13) กล่าวว่า ความคิดเห็นถือได้ว่าเป็นการแสดงออกด้านเจตคติอย่างหนึ่ง แต่หากลงความเห็นนั้น มักมีอารมณ์ เป็นส่วนประกอบและเป็นส่วนที่จะมีปฏิกิริยาต่อสถานการณ์ภายนอก

ลาวัณย์ จักรานุกัณณ์ (2540: 9) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกของแต่ละบุคคลในอันที่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ด้วยการพูด การเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคลเป็นส่วนประกอบในการพิจารณา ซึ่งความคิดเห็นนี้อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงได้ถ้ามีหลักฐานข้อเท็จจริงปรากฏ

จิระวัฒน์ วงศ์สวัสดิ์วัฒน์ (2542: 9) ได้กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างทัศนคติกับความคิดเห็นไว้ว่า ความแตกต่างที่เห็นได้ชัด คือ ความสามารถสืบเสาะหาเหตุผลข้อเท็จจริง (Verifiable) สิ่งหนึ่งอย่างหนึ่ง คือ ความคิดเห็นเกี่ยวข้องกับการพิจารณาตัดสิน (Judgment) มากกว่าจะเป็นข้อเท็จจริง

จารุวรรณ บุญรอด (2549: 7) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกต่อสิ่งใดด้วยการพูดหรือเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม ซึ่งการแสดงความคิดเห็นนี้อาจจะได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่น ๆ ก็ได้

ชาญณรงค์ คำเพชร (2549: 7) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเกิดจากการรับรู้และเรียนรู้ของบุคคลนั้นๆ เป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติอาจเปลี่ยนแปลงได้เสมอตามกาลเวลา ความคิดเห็นของบุคคลแต่ละคนต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอาจเหมือนหรือไม่เหมือนกันก็ได้

ศรัณย์ พงษ์รัตนานุกุล (2549: 9) กล่าวว่า ความคิดเห็นคือการแสดงออกทางความคิดท่าทีความรู้สึกที่มีต่อบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเกิดเป็นผลที่เกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ ซึ่งมีลักษณะส่งเสริม คือพอใจ นิยมชมเชย สนับสนุนและปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ หรือในลักษณะต่อต้าน คือ การขัดแย้ง ไม่ร่วมมือ ไม่ปฏิบัติตาม

สรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกหรือด้านพฤติกรรมเช่นการพูดหรือการเขียนโดยอาศัยพื้นฐานความรู้และประสบการณ์ที่ผ่านมาหรือที่ได้พบเจอมา ซึ่งการแสดงความคิดเห็นนี้อาจจะได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่น ๆ ก็ได้

ความหมายของการเรียนรู้

มอริส (Morris. 1990: 178) กล่าวว่า การเรียนรู้คือ กระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างถาวร อันเนื่องมาจากประสบการณ์ และการปฏิบัติฝึกฝน

ครอนบาค (มาลินี จุฑะรพ. 2537: 55; อ้างอิงจาก Cronbach. 1954) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้ว่า การเรียนรู้เป็นการแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่มีการเปลี่ยนแปลงอันเป็นผลเนื่องมาจากประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้รับมา

เฮอเกินฮาห์น (วรรณิ ลิ้มอักษร. 2543: 52; อ้างอิงจาก Hergengahn. 1988: 9)

ให้ความหมายว่า การเรียนรู้หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือ ศักยภาพของการกระทำที่ถาวร อันเป็นผลมาจากประสบการณ์ โดยไม่เกี่ยวข้องกับภาวะทางร่างกาย ที่เกิดจากการเจ็บไข้ได้ป่วย ความเหนื่อยอ่อน หรือฤทธิ์ของยา

นิรชา ทองธรรมชาติ (2544: 18) กล่าวว่า การเรียนรู้หมายถึง กระบวนการที่ทำให้คนเกิด ความเปลี่ยนแปลงในด้านพฤติกรรม และความคิด โดยคนสามารถที่จะเรียนรู้ได้ในลักษณะที่แตกต่าง กัน ซึ่งการเรียนรู้เป็นกระบวนการทั้งด้านสมรรถภาพ ทักษะ และเจตคติ

ทิตนา แหมมณี (2545: 1-3) กล่าวว่า การเรียนรู้ มีขอบเขตครอบคลุมความหมาย 2 ประการ คือ กระบวนการเรียนรู้ (Learning process) ซึ่งหมายถึง การดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอน หรือการใช้ วิธีการต่าง ๆ ที่ช่วยให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ และการเรียนรู้ในความหมายของ ผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning outcome) ซึ่งหมายถึง ความรู้ ความเข้าใจในสาระต่าง ๆ ความสามารถในการกระทำ การ ใช้ทักษะกระบวนการต่าง ๆ รวมทั้งความรู้สึกรู้สึกหรือเจตคติอันเป็นผลที่เกิดขึ้นจากกระบวนการเรียนรู้ โดยผลลัพธ์การเรียนรู้ แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1) ส่วนที่เป็นสาระ คือ ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะและ เจตคติที่เกี่ยวกับสาระที่เรียนรู้ 2) ส่วนที่เป็นกระบวนการเรียนรู้หรือวิธีการเรียนรู้ที่เป็นเครื่องมือสำคัญ สำหรับการเรียนรู้ต่อไป ดังนั้นเมื่อพูดถึงการเรียนรู้ จึงมีสิ่งที่จะต้องเกี่ยวพันด้วยเสมอ คือ 1) กระบวน การเรียนรู้ 2) สาระการเรียนรู้ 3) ผลลัพธ์การเรียนรู้

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้หรือการจัดการเรียนการสอนนั้นคือ การจัดการกระบวนการเรียน ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ที่เกี่ยวข้องกับการจัดประสบการณ์ การฝึกปฏิบัติอย่าง เป็นขั้นตอน โดยการใช่วิธีการต่างๆ เพื่อให้บุคคลมีความรู้ มีความเข้าใจ มีทักษะและเจตคติที่เกี่ยวกับ เนื้อหาสาระที่เรียนบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้

องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้

ด้านหลักสูตร

การจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายต้องมี “หลักสูตร” หลักสูตรถือว่าเป็นหัวใจ สำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนและเป็นตัวกำหนดทิศทางเพื่อจะนำไปสู่เป้าหมายของการจัด การศึกษาตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ มีนักวิชาการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ดังนี้

ทาบา (Taba. 1962: 9) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตร คือ แผนการสอนที่ จัดทำขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้เกิดความรู้

กู๊ด (Good. 1973: 157) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 3 ด้าน ดังนี้

1. หลักสูตร คือ กลุ่มของรายวิชา และประสบการณ์ที่โรงเรียนกำหนดให้ผู้เรียนได้เรียน

2. หลักสูตร คือ โครงการศึกษาทางโรงเรียนวางไว้กว้างๆ เพื่อจัดสอนให้เด็กแต่ละชั้น
3. หลักสูตร คือ ลำดับของวิชาที่ต้องเรียนเพื่อให้สำเร็จการศึกษา

โอลิเวอร์ (Oliver. 1982: 10) ได้ให้ความหมายของหลักสูตร คือ แผนหรือโปรแกรมสำหรับประสบการณ์ทั้งหลายที่โรงเรียนอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียน

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539: 109) ได้ให้ความหมายของหลักสูตร คือ กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นในโรงเรียนซึ่งเป็นทั้งกิจกรรมทางวิชาการและกิจกรรมเสริมหลักสูตร รวมทั้งกิจกรรมใดๆ ก็ตาม ที่จัดให้นักเรียนเป็นเรื่องเป็นราวถือเป็นหลักสูตรทั้งสิ้น

ยุทธพงษ์ ไกยวรรณ (2541: 10) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 2 อย่าง คือ

1. หลักสูตรความหมายอย่างแคบ คือ รายวิชาต่างๆ ที่เด็กจะต้องเรียนไปตามลำดับขั้นระหว่างอยู่ในโรงเรียน

2. หลักสูตรความหมายอย่างกว้าง คือ มวลประสบการณ์ที่โรงเรียนจัดให้แก่ผู้เรียน รวมถึงกิจกรรมนักเรียน กิจกรรมนอกหลักสูตร สิ่งที่สังคมมุ่งหวังให้เด็กได้รับวิถีทางต่างๆ เพื่อนำเด็กไปสู่เป้าหมายของการจัดการศึกษา

อัมร บัวศรี (2542: 2) ได้ให้ความหมายของหลักสูตร คือ รายวิชาหรือเนื้อหาสาระที่กำหนดไว้ให้ผู้เรียนได้เรียนนั้นเป็นความหมายตามทัศนะเดิมเนื่องจากความคิดเกี่ยวกับการศึกษา คือ การเรียนหนังสือ ความรู้ที่เรียนได้รับก็คือ ความรู้ที่ได้จากหนังสือต่างๆ ที่ครูผู้สอนกำหนดให้เรียน

ลำลี รักสุทธิ (2544: 10) ได้ให้ความหมายของหลักสูตร คือ มวลประสบการณ์ หรือกิจกรรมที่จัดให้แก่ผู้เรียนทั้งในและนอกห้องเรียนอันจะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เปลี่ยนแปลงด้านความรู้ ความคิด เจตคติ และปฏิบัติในทิศทางที่พึงประสงค์

นุสรา ตติไตรสกุล (2545: 19) ได้สรุปความหมายของหลักสูตรไว้ว่า หมายถึง แผนการศึกษาที่กำหนดความมุ่งหมาย เนื้อหาสาระกิจกรรมการเรียนการสอน ประสบการณ์ที่จัดให้กับผู้เรียน และการประเมินผล เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพ และบรรลุความมุ่งหมายที่กำหนดไว้

ศิริพร ขีปนวัฒนา (2548: 3) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 3 ประการ คือ หลักสูตรความหมายที่ 1 คือ เนื้อหาวิชาที่โรงเรียนจัดให้ผู้เรียนเป็นรายวิชาต่างๆ ความหมายที่ 2 คือ แผนการเรียนหรือโปรแกรมการศึกษาซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดวิชาต่างๆ ที่ผู้เรียนจะต้องเรียนให้สำเร็จการศึกษาในระดับหนึ่ง ความหมายที่ 3 คือ กิจกรรมหรือประสบการณ์ต่างๆ ที่โรงเรียนจัดให้กับผู้เรียนได้พัฒนาการด้านต่างๆ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

ฐะวี สุริยจันทร์ และคณะ (2550: 7) ได้ให้ความหมายของหลักสูตร คือ ประสบการณ์ทั้งหลายทั้งมวลที่ได้รวบรวมไว้เป็นหมวดหมู่เพื่อถ่ายทอดให้ผู้เรียนได้เกิดมีประสบการณ์จนครบถ้วน

โดยมุ่งหวังว่าผู้เรียนจะมีคุณสมบัติ มีความรู้ และความสามารถเป็นไปตามที่ผู้สอนหรือผู้ถ่ายทอดต้องการ

อุดม เชยกิจวงศ์ (2545: 4) ได้ให้ความสำคัญของหลักสูตรว่า หลักสูตรต้องสอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจของท้องถิ่นให้มากที่สุด รวมทั้งเป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาแก้ไขและปรับปรุง

สรุป หลักสูตร คือ มวลประสบการณ์ทั้งหลายที่ครูผู้สอน โรงเรียน สถาบันการศึกษาหรือมหาวิทยาลัยต่างๆ ได้จัดให้ผู้เรียนได้รับความรู้หรือได้รับการถ่ายทอดประสบการณ์เพื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านความรู้ ทักษะ เจตคติ ที่ดีและให้สามารถนำความรู้หรือประสบการณ์ไปใช้ในการดำรงชีวิตได้ในอนาคต

ด้านครูผู้สอน

ครูพลศึกษาเป็นผู้มีบทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบอย่างยิ่งต่อการจัดการเรียนรู้ ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนวคิดไว้ดังนี้

บุชเชอร์; และ ริด (ประกอบ ปรีชานุกูล. 2548: 21; อ้างอิงจาก Bucher; & Read. 1971: 255) ได้ให้ข้อเสนอแนะในการสอนพลศึกษาไว้ว่า ครูพลศึกษาควรปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. ศึกษาสิ่งที่ตนจะสอนจนเข้าใจก่อน
2. เตรียมอุปกรณ์ให้พร้อม
3. จัดสถานที่เรียนให้น่าสนใจไม่ว่าห้องเรียน โรงฝึกกีฬา หรือสนาม
4. อธิบายให้ง่าย กระชับรัด
5. สาธิตสิ่งที่สอนตามขั้นตอนโดยใช้อุปกรณ์ช่วย
6. ให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม
7. สอนให้นักเรียนปฏิบัติตามกฎ และระเบียบ
8. มีความรวดเร็วและแน่นอนในการตัดสินใจ
9. สอนในเรื่องน้ำใจนักกีฬาและบุคลิกภาพทุกครั้ง
10. ทบทวนกติกาถ้าจำเป็น เพื่อให้การสอนสนุกสนานยิ่งขึ้น

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2539: 319-321) ได้กล่าวถึงครูพลศึกษาที่ดี ควรมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้ที่มีสุขภาพดีทั้งกายและจิต
2. เป็นผู้ที่มีความสามารถในการฝึกการสอนและมีส่วนร่วมในกีฬาต่าง ๆ ให้ได้หลาย

หลายประเภท

3. มีความต้องการและพร้อมที่จะให้บริการแก่บุคคลทั่วไปซึ่งเป็นเรื่องของการให้ความช่วยเหลือ
 4. มีความสามารถในการวิเคราะห์แยกแยะทักษะย่อย และการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ออกมาให้นักเรียนเห็นได้อย่างถูกต้องชัดเจนไม่ผิดพลาด
 5. มีความสามารถที่จะทำให้ให้นักเรียนเกิดความรู้สึกพึงพอใจและอยากที่ฝึกหรือเล่นกีฬาต่อไป
 6. เป็นผู้ที่มีรูปร่างและลักษณะท่าทางเหมาะสมกับอาชีพครูพลศึกษา
 7. มีน้ำใจนักกีฬาและพยายามปลูกฝังให้นักเรียนมีคุณสมบัติของผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา
- อยู่เสมอ
8. เป็นผู้ที่มีลักษณะของความเป็นผู้นำเป็นผู้ที่มีหลักการหรือมีอุดมคติของตนเอง มีบุคลิกดีและมีคุณธรรม

สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ (2546: 32) กล่าวว่าบทบาทครูผู้สอนต้องวางแผนและเตรียมชุดการสอนพร้อมอุปกรณ์ต่างๆ ดูแลและคอยให้ความช่วยเหลือผู้เรียนมีความเป็นกัลยาณมิตรต่อผู้เรียน และเป็นแหล่งความรู้สำหรับผู้เรียน

สรุปได้ว่า ครูผู้สอน ควรเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีหลักการในการถ่ายทอดประสบการณ์ และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เป็นแบบอย่างที่ดี รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาให้กับผู้เรียน

ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

จรรยา แก่นวงษ์คำ (2529: 11) ได้อธิบายถึงลักษณะของการสอนที่ดี ดังนี้คือ

1. การสอนที่ดีต้องมีความมุ่งหมายของบทเรียนที่มีการเตรียมเนื้อหา อุปกรณ์ การประเมินผล ได้สอดคล้องกับความมุ่งหมาย
2. การสอนที่ดีต้องยึดเด็กเป็นหลัก โดยคำนึงถึงความแตกต่างในเรื่องของวัย ประสบการณ์เดิม และความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็กมากกว่าที่จะเอาหลักสูตรเป็นเกณฑ์
3. การสอนที่ดีต้องสร้างบรรยากาศให้เหมาะสมแก่การเรียนรู้ ทั้งในแง่ของสิ่งแวดล้อม และอารมณ์ของเด็ก
4. การสอนที่ดีควรมุ่งให้เด็กได้ความรู้ความสามารถ ทักษะ และทัศนคติพร้อมที่จะประพฤติตนเป็นคนดี
5. การสอนที่ดีต้องเป็นการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น

6. การสอนที่ดีต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิดค้นหาเหตุผลความเป็นไปของสิ่งที่เรียน มิใช่เอาความจริงจากตำรา หรือคำบอกเล่าอย่างเดียว
 7. การสอนที่ดีควรจะสัมพันธ์กับเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกันในวิชาเดียวกัน ทั้งในด้านทฤษฎี และปฏิบัติซึ่งก่อให้เกิดการต่อเนื่องของประสบการณ์ และสัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน
 8. การสอนที่ดีควรเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผน มีส่วนในการดำเนิน กิจกรรมรวมทั้งการประเมินผลการเรียนการสอนด้วย
 9. การสอนที่ดีย่อมช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจในสิ่งที่เรียนโดยใช้แรงกระตุ้นทั้ง ภายในและภายนอก แต่ตามหลักการแล้วควรใช้การจูงใจภายในมากกว่าภายนอก
 10. การสอนที่ดีไม่ควรยึดมั่นในวิธีสอนใดวิธีหนึ่งวิธีเดียว แต่ถึงอย่างไรก็ตามควรจะเป็นวิธีที่เหมาะสมที่สุด
 11. การสอนที่ดีต้องมีการประเมินผลอยู่ตลอดเวลาโดยใช้วิธีการต่าง ๆ เช่น การสังเกต การซักถาม การสอบ ทั้งนี้เพื่อให้แน่ใจว่าสอนได้ตรงตามความมุ่งหมาย
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2536: 188) ได้ให้ความหมายวิธีสอนว่า วิธีสอนหมายถึง การมีส่วนร่วม การแนะนำ การฝึก การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ความประทับใจ หลักการต่าง ๆ การชี้แนะ การให้คำปรึกษา และการสืบสวน วิธีสอนยังเป็นตัวเชื่อมเนื้อหา ความรู้และประสบการณ์กับตัวนักเรียนเข้าด้วยกัน ครูพลศึกษาต้องวางแผนการเรียนการสอน กล่าวคือ มีการตั้งเป้าหมายของการเรียน การตั้งจุดประสงค์ในการสอน การเลือกใช้อุปกรณ์การเรียนการสอน การควบคุม ประสิทธิภาพการเรียนรู้และการประเมินผลตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ และการสอนเป็นกิจกรรมหลายประเภทที่ครูและนักเรียนได้ปฏิบัติร่วมกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและความรู้ระหว่างครูกับนักเรียนในเรื่องของเนื้อหาวิชาความรู้ ความประพฤติ ความรู้สึกนึกคิด ทศนคติ ความเชื่อ ค่านิยมต่าง ๆ การช่วยเหลือ การให้กำลังใจ การให้ความรัก และเอาใจใส่

ทิศนา ขัมมณี (2550: 4-7) ได้แสดงทัศนะความหมายเกี่ยวกับการเรียนการสอน ไว้ว่า

1. การเรียนการสอนมีความหมายแตกต่างไปจากการสอน (Teaching) เพราะการเรียนการสอน คำนึงถึงการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้เรียนมีส่วนร่วมมากกว่าการสอน ที่ครูมีบทบาทสำคัญ
2. การเรียนการสอนเป็นการถ่ายทอดความรู้ ทักษะและเจตคติอย่างมีขั้นตอน หรือกระบวนการมากกว่าการสอน
3. การเรียนการสอนกว้างกว่าการสอน เพราะครอบคลุมปฏิสัมพันธ์มากกว่าระหว่างบุคคลกับบุคคล เช่น บุคคลกับสื่อ อุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ประกอบมากกว่าการสอนที่เน้นครูกับนักเรียน
4. การเรียนการสอน จัดขึ้นโดยตั้งใจให้เกิดสถานการณ์ แต่การสอนเกิดได้ทุกเวลาและสถานที่

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548: 257) กล่าวว่า วิธีการสอนวิชาพลศึกษามีหลายแบบและหลายวิธีด้วยกัน และแต่ละวิธีก็อาจจะเป็นวิธีการสอนที่ช่วยให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้

วิชัย ต้นศิริ (2550: 71-73) ให้ความเห็นเกี่ยวกับการสอน สรุปได้ว่าเป้าหมายของการศึกษาคือ ความเจริญงอกงามของวิทยาการ การจัดการศึกษาเพื่อให้ทุกคนได้เข้าถึงวิทยาการ ด้วยวิธีการเรียน และวิธีการสอน ระบบการสอนต้องคำนึงถึงหลักสูตร กระบวนการสอน และกระบวนการเรียนรู้ และหลักสูตรการสอน จะสัมพันธ์กับปรัชญาการศึกษา จิตวิทยาการเรียนรู้ กระบวนการสอนต้องคำนึงถึงทฤษฎีการเรียนรู้ และศิลปะของการสื่อสาร ดังนั้นระบบการสอนจึงมีความแตกต่างจากกระบวนการเรียนรู้ แต่ต้องเชื่อมโยงกัน

อาภรณ์ ใจเพียง (2550: 2) สรุปความหมายของการสอนไว้ว่า การสอน คือกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่กำหนด ซึ่งต้องอาศัยทั้งศาสตร์และศิลป์ของผู้สอน

แคนนอน และนิวเบิล (Cannon; & Newble. 2000: 9,156) กล่าวว่า ในการเลือกวิธีสอน และกิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งการที่จะทำให้ผู้เรียนมีผลลัพธ์ของการเรียนรู้ (Learning outcome) ที่มีคุณภาพนั้นครูจะต้องปฏิบัติและควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. การประกันว่าผู้เรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมความชำนาญในการใช้วิธีการสอนและกิจกรรมที่แตกต่าง
2. มีแหล่งสนับสนุนทั้งในเรื่องของการเรียน อุปกรณ์ที่มีการสนับสนุนวิธีการจัดกิจกรรมที่ปรารถนา
3. กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจภายใน และมีความสงสัยใคร่รู้
4. ให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
5. ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือก
6. ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกับผู้อื่น
7. จัดสภาพการเรียนรู้ให้ท้าทายที่จะมาเรียน มีการสนับสนุนส่งเสริมการเรียนรู้
8. มีการให้ข้อมูลป้อนกลับบ่อยๆและสร้างสรรค์ความสามารถที่จะไปปรับปรุงแก้ไขได้
9. มีการจัดระบบการเรียนการสอนที่ชัดเจน
10. มีการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการจะให้เรียนรู้
11. มีการเน้นย้ำจุดประสงค์ที่สูงขึ้น
12. มีการฝึกปฏิบัติและการเสริมแรง

สรุปการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ กระบวนการมีส่วนร่วมในการให้ได้รับความรู้ของทั้งผู้สอนและผู้เรียนให้เกิดความเจริญงอกงามทั้งด้านสติปัญญาและพฤติกรรมที่พึงประสงค์โดยอาศัยกิจกรรมและแหล่งวิทยาการที่มีอยู่ทั้งในและนอกพื้นที่เป็นสื่อ

ด้านอุปกรณ์และสถานที่

เนื่องจากการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เป็นลักษณะของการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติประกอบกับการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างจากวิชาอื่นๆ ครูพลศึกษาและผู้บริหารโรงเรียนมองเห็นประโยชน์และความสำคัญ เพราะถ้าจัดได้เหมาะสมเพียงพอจะช่วยให้การปฏิบัติงานของครูเกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น วาสนา คุณอภิสิทธิ์ (2536: 292-293) กล่าวไว้ดังนี้

1. วัสดุและอุปกรณ์ (Supplies and Equipment)

1.1 วัสดุ คือ สิ่งของต่างๆ ที่กำหนดเวลาการใช้งานอย่างจำกัด เช่น ลูกฟุตบอล ลูกวอลเลย์บอล ลูกบาสเกตบอล ลูกแบดมินตัน เชือกป่านกระดาดที่ใช้ในกีฬาวิ่งปืน เป็นต้น

1.2 อุปกรณ์ คือ สิ่งต่างๆ ที่มีสภาพคงทนถาวรมากกว่าวัสดุ เช่น ตาข่าย คาน เป้า บาสเกตบอล แผ่นน้ำหนัก ไม้ซอฟท์บอล เบาะรองพื้น เป็นต้น

1.3 บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดดำเนินการเกี่ยวกับระบบต่างๆ ของวัสดุและอุปกรณ์ คือ ครูพลศึกษา ผู้ฝึกสอนกีฬา และนักเรียนผู้สนใจ เพราะการจัดวัสดุอุปกรณ์มีความจำเป็นต่อการสอนอย่างมาก จะต้องมีการวางแผนด้วยบุคคลที่มีความรู้จึงจะทำให้การใช้วัสดุและอุปกรณ์ดำเนินไปด้วยความปลอดภัย มีประสิทธิภาพ และประหยัดวัสดุอุปกรณ์เกี่ยวข้องกับสถานที่เก็บและอื่นๆ

2. สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities) สถานที่ที่ใช้ในการเรียนรู้ วิชาพลศึกษา เป็นปัจจัยสำคัญที่มีต่อการจัดการเรียนรู้และการบริหารชั้นเรียนด้วยเช่นกัน สถานที่ที่มีทั้งในร่ม เช่น โรงยิมเนเซียม ห้องเรียน สระว่ายน้ำ ห้องน้ำ เป็นต้น และสถานที่กลางแจ้ง เช่น สนามฟุตบอล สนามเด็กเล่น สระว่ายน้ำ ลู่วิ่ง เป็นต้น สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เหล่านี้จะเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพการสอนเป็นอย่างดี

ทวีสิทธิ์ สิทธิกร (2531: 55) กล่าวว่า การพิจารณาเลือกทำเลที่ตั้งโรงเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ กล่าวกันว่า การเลือกที่ตั้งโรงเรียนต้องสอดคล้องกับความต้องการทางการศึกษา มีลักษณะทางกายภาพที่สมบูรณ์ สามารถปรับปรุงและพัฒนาที่ดินได้โดยง่าย มีสิ่งแวดล้อมที่ดีสวยงาม และเอื้อต่อการเรียนการสอนจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาท้องถิ่นและความเจริญก้าวหน้าของโรงเรียนได้ง่าย

รัตน งามสวัสดิ์ (2547: 24) กล่าวว่า ที่ตั้งของโรงเรียน ต้องเป็นสถานที่สะดวกสบายต่อการคมนาคม ไม่ห่างไกลหรือไม่อยู่ในชุมชนที่แออัดยัดเยียด ผู้คนไม่พลุกพล่าน ควรห่างไกลจากแม่น้ำลำคลอง สถานีรถไฟ สนามบิน และริมถนนใหญ่ ถ้าหากจำเป็นควรจะมีรั้วรอบขอบชิดและสอดคล้องกับ

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548: 372) กล่าวว่า เพื่อให้การเรียนการสอนได้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง จำนวนและขนาดของอุปกรณ์และวัสดุที่จัดหามาควรจะได้เป็นไปตามหลักการและมีจำนวนเป็นไปตามอัตราส่วนของจำนวนนักเรียน

สรุปได้ว่า อุปกรณ์และสถานที่เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ช่วยให้ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้บรรลุจุดประสงค์ของการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพความพร้อมของอุปกรณ์และสถานที่เป็นหลัก

ด้านการวัดและประเมินผล

การวัดผลประเมินผลเป็นกระบวนการสุดท้ายของการเรียนการสอนว่าได้ผลตามจุดมุ่งหมายหรือไม่ ควรจะประเมินการสอนของตนเองและผู้เรียน โดยจะกำหนดเกณฑ์มาตรฐานของคะแนนไว้ มีนักริชาการได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

แบโรว์ (ผาณิต บิลมาศ. 2522: 15-19; อ้างอิงจาก Barrow. 1979: 132-137) กล่าวถึงวิธีการวัดผลทางพลศึกษาที่ใช้กันมากได้แก่

1. บันทึกประวัติส่วนบุคคล (Anecdotal Record) เป็นเครื่องมือในการประเมินพฤติกรรมผู้เรียนในการเรียนด้านจริยธรรม
2. แบบเลือกจากรายการ (Check List) เป็นเครื่องมือใช้รวบรวมข้อมูลทั้งขบวนการทางพลศึกษาและผลของพลศึกษา
3. การสัมภาษณ์ (Interview) เหมือนแบบสอบถาม แต่เป็นการสอบถามแบบปากเปล่า
4. การสำรวจ (Inventory) โดยมากใช้ในการวัดทัศนคติทางสุขภาพและประเมินพฤติกรรมทางเจตคติ
5. การสังเกต (Observation) เป็นการเฝ้าดูพฤติกรรมกระทำหรือสถานการณ์ของนักเรียน
6. แบบวัดการกระทำของร่างกาย (Physical Performance Test) เป็นแบบวัดที่มีความเป็นปรนัย ใช้วัดความเคลื่อนไหวของมนุษย์ รวมทั้งความสามารถทางกลไก สมรรถภาพ กลไกทักษะ กีฬา รูปร่างและการโภชนาการ
7. แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นวิธีที่ใช้มากที่สุด เพื่อให้ได้ข้อมูลจากบุคคลเกี่ยวกับสถานภาพปัจจุบันและประสบการณ์ โดยให้กรอกคะแนนสอบถามที่ทำขึ้น

8. มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เป็นการนำขบวนการสังเกตมาจัดลำดับ ใช้ประเมินความสามารถ ใช้วัดทัศนคติ ความชอบ การมีน้ำใจนักกีฬา ความสามารถในการเล่นกีฬา

9. สังคมมิติ (Sociometry) เป็นการวัดความเจริญงอกงามทางสังคม

10. แบบทดสอบที่ใช้เขียน (Written Test) ใช้วัดความรู้และความเข้าใจ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2545: 135) กล่าวว่า การวัดและการประเมินผลเป็น กระบวนการที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอน มีคำหลายคำที่นิยมใช้อยู่ ได้แก่

1. การสอน (Test) เป็นการใช้เครื่องมือในการวัดผลและเปรียบเทียบพฤติกรรมของผู้เรียน
2. การวัดผล (Measurement) เป็นกระบวนการที่กำหนดจำนวนตัวเลขให้กับบุคคลตามความมุ่งหมายและเปรียบเทียบลักษณะความแตกต่างที่ปรากฏอยู่ในสิ่งที่จะวัดนั้น
3. การประเมินผล (Evaluation) เป็นการพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับคุณค่าความจริง และการกระทำ

พจนา ทรัพย์สमान (2550: 80) กล่าวว่า การวัดประเมินผลตามสภาพจริงทำให้ทราบความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพด้านต่างๆ ให้กับผู้เรียน

แคนนอน และนิวเบิล (Cannon; & Newble. 2000: 166, 173) กล่าวถึง จุดมุ่งหมาย และวิธีประเมินผลไว้ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของการประเมิน ในการประเมินนั้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อ
 - 1.1 ตัดสินความรอบรู้ในด้านทักษะที่จะเป็น และความรู้ในเนื้อหาวิชา
 - 1.2 วัดความก้าวหน้าตลอดเวลา
 - 1.3 ตรวจสอบข้อบกพร่องของผู้เรียน
 - 1.4 เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับกับผู้เรียน
 - 1.5 ประเมินประสิทธิภาพของรายวิชาหรือหลักสูตร
 - 1.6 เพื่อกระตุ้นผู้เรียนให้อยากเรียน
2. วิธีการประเมินผล ในการประเมินผลนั้น วิธีการประเมินผลที่ควรใช้มีดังนี้
 - 2.1 การทดสอบด้วยข้อเขียน
 - 2.2 ทดสอบโดยการให้เขียนตอบสั้น ๆ
 - 2.3 แบบทดสอบแบบปรนัยซึ่งอาจเป็นแบบให้เลือกตอบ จับคู่ เชื่อมคู่-ผิด
 - 2.4 การสังเกตโดยตรง
 - 2.5 การสอบปากเปล่า
 - 2.6 การประเมินผลการปฏิบัติอย่างมีโครงสร้าง

2.7 การประเมินตนเอง

2.8 การประเมินแฟ้มการเรียนรู้

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผล คือตัวชี้วัดผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของหลักสูตร ตามจุดมุ่งหมายโดยใช้เกณฑ์ที่ครูผู้สอนได้กำหนดไว้ในแต่ละรายวิชาของหลักสูตร

สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ปี พ.ศ. 2513 กรมพลศึกษาได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการให้จัดตั้ง “วิทยาลัยพลศึกษา” ขึ้นเป็นสาขาหนึ่งของวิทยาลัยวิชาการศึกษา สังกัดกรมการฝึกหัดครูและได้เริ่มมีการจัดตั้งวิทยาลัยพลศึกษาส่วนภูมิภาคขึ้น ต่อมาปี พ.ศ. 2517 ได้โอนวิทยาลัยวิชาการศึกษา ไปเป็นคณะในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดังนั้น วิทยาลัยพลศึกษาจึงอยู่ในสังกัดกรมพลศึกษา และได้ผลิตนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) วิชาพลศึกษา และได้กำเนิดขึ้นทั่วภูมิภาคของประเทศไทย ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากระยะเวลาที่เริ่มก่อตั้งวิทยาลัยพลศึกษาส่วนภูมิภาค ตั้งแต่ พ.ศ. 2514 – 2526 มีสถานศึกษาทั้งหมด 17 แห่ง และเป็นวิทยาลัยพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รวมจำนวน 4 แห่ง คือ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอุดรธานี วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชัยภูมิ และวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ

ต่อมาได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯตราพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2548 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2548 เป็นต้นมา สถาบันการพลศึกษาเป็นสถาบันการศึกษาในระดับปริญญาตรีที่เป็นนิติบุคคล ในกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และได้เปลี่ยนวิทยาลัยพลศึกษา 17 แห่ง เป็นวิทยาเขตของสถาบัน และมีโรงเรียนกีฬา 11 แห่ง เป็นส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นเทียบเท่าคณะ บริหารงานบุคคลภายใต้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 เริ่มจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2548 เป็นต้นไป ภายใต้การบริหารของสภาสถาบัน

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตมหาสารคาม (2553: ออนไลน์)

กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศจัดตั้งวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม เมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2515 โดยเป็นสถานศึกษาสังกัดกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่ผลิตครูพลศึกษา สุขศึกษา โดยจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ปี 2515 เป็นต้นมา

ในปีแรกที่เปิดดำเนินการวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคามได้อาศัยอาคารบ้านบุรีของ

วิทยาลัยครู

มหาสารคาม (มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม) เป็นสถานที่จัดการเรียนการสอนนักศึกษา รุ่นแรก ต่อมาได้ทำการก่อสร้างอาคารเรียนขึ้นบนที่ดินซึ่งได้รับการบริจาคจาก นายจิระศักดิ์ คณาสวัสดิ์ เมื่อก่อสร้างแล้วเสร็จจึงได้ย้ายมาดำเนินการสอน ณ สถานที่ตั้งปัจจุบัน เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2517

ปี 2519 เปิดการเรียนการสอนวิชาเอกสุขศึกษา เพื่อผลิตครูสุขศึกษา

ปี 2522 ร่วมมือกับวิทยาลัยครูมหาสารคามผลิตครูพลศึกษาในระดับปริญญาตรี

ปี 2523 ร่วมมือกับคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นผลิตครูพลศึกษาในระดับปริญญาตรี

ปี 2524 กรมพลศึกษาร่วมกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดำเนินโครงการพัฒนานุเคราะห์ทางการศึกษา โดยให้บุคลากรของกรมพลศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนในวิทยาลัยพลศึกษา

ปี 2531 กรมพลศึกษาและกรมการฝึกหัดครู จัดโครงการความร่วมมือทางวิชาการโดยเห็นชอบให้วิทยาลัยครูกับวิทยาลัยพลศึกษาเป็นสถาบันสมทบทางวิชาการ โดยจัดการเรียนการสอนโปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและโปรแกรมวิทยาศาสตร์สุขภาพ

ปี 2537 จัดตั้งวิทยาลัยชุมชนขึ้นในวิทยาลัยพลศึกษา 17 แห่งทั่วประเทศ โดยวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดมหาสารคาม ได้จัดตั้งวิทยาลัยชุมชนศรีสวัสดิ์ขึ้น เปิดการเรียนการสอนหลักสูตรวิทยาลัยชุมชนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

ปี 2544 ร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษามัธยมศึกษา (กศ.บ.) สาขาพลศึกษา และหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาพลศึกษา และจัดการเรียนการสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพครู (ปวค.)

ปี 2545 เป็นสถานศึกษาสังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ (กรมพลศึกษาเดิม) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545

ปี 2548 ดำเนินการตามพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2548 สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ดำเนินโครงการความร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จังหวัดราชบุรี หลักสูตร ป. บัณฑิตมวยไทย และโครงการความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันอาศรมศิลป์ โรงเรียนรุ่งอรุณ กรุงเทพมหานคร จัดการเรียนการสอนแบบวิถีพุทธ

วิสัยทัศน์

เป็นสถาบันชั้นนำที่ผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านพลศึกษา กีฬา และสุขภาพ สู่ความเป็นเลิศ ระดับมาตรฐานสากลอย่างยั่งยืน

พันธกิจ

จัดการศึกษาด้านพลศึกษา สุขศึกษา กีฬา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์

สุขภาพ และสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง ศึกษาวิจัยและให้บริการทางวิชาการกับชุมชน สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ แก่ท้องถิ่น ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษา สำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาและ บุคคลที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย รวมถึงการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้าน และกีฬาไทย

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี ก่อตั้งขึ้นในวันที่ 16 มกราคม 2518 ใช้ชื่อว่า วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอุดรธานี โดยกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ มีนโยบายขยาย การศึกษาด้านพลศึกษาไปยังส่วนภูมิภาค และได้จัดตั้งวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอุดรธานีขึ้นเป็น แห่งที่ 5 มีนายสมหมาย สิริजनพันธุ์ เป็นผู้อำนวยการ พร้อมอาจารย์และเจ้าหน้าที่ จำนวน 11 คน สถานที่ตั้ง ณ สนามกีฬากลางจังหวัดอุดรธานี พื้นที่ 116 ไร่ เลขที่ 380 หมู่ที่ 5 ถนนอุดร-เลย ตำบลบ้านเลื่อม อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี (สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี. 2548)

พ.ศ.2518	เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูงวิชาเอกพลศึกษา
พ.ศ.2521	เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูงวิชาเอกสุขศึกษา
พ.ศ.2529	เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูงวิชาเอกรักษา
ความปลอดภัยและพลศึกษา
พ.ศ.2532	เปิดสอนหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (การกีฬาและสุขภาพ)
โครงการร่วมมือทางวิชาการกับวิทยาลัยครูอุดรธานี
พ.ศ.2535	เปิดสอนหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (วิทยาศาสตรการกีฬาและ
วิทยาศาสตรสุขภาพ) โครงการสมทบทางวิชาการกับสถาบัน
ราชภัฏอุดรธานี
พ.ศ.2538	เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพและประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง ตามนโยบายกระทรวงศึกษาธิการให้ตั้งวิทยาลัย
ชุมชนศรีอุดร ในวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอุดรธานี
พ.ศ.2545	เปิดสอนหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (พลศึกษาและสุขศึกษา)
โครงการความร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยรามคำแหง

พ.ศ.2548 สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี เป็นสถาบันอุดมศึกษา
เปิดสอนระดับปริญญาตรี เริ่มดำเนินการจัดการเรียนการสอน
ภายใต้การบริหารงานของสภาสถาบันการพลศึกษาโดยเปิดสอน
ระดับปริญญาตรี 3 คณะ ได้แก่ ศึกษาศาสตร์ ศิลปศาสตร์ และ
วิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ

ปรัชญา

การศึกษาเด่น เน้นคุณธรรม นำการกีฬา พัฒนาสังคม

วิสัยทัศน์

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี เป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำในระดับภูมิภาค
อินโดจีน ที่มุ่งเน้นการจัดการศึกษาและพัฒนาการพลศึกษา กีฬา นันทนาการ สุขภาพและ
สาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน

พันธกิจ

1. พัฒนาการบริหารงานให้สอดคล้องกับปรัชญาและเป้าหมาย พันธกิจของสถาบันการพลศึกษาที่กำหนดไว้
2. พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและความต้องการของหน่วยงานภาครัฐ เอกชน ชุมชนและภาคธุรกิจในสังคมโลกปัจจุบัน
3. พัฒนาระบบการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการพัฒนาความคิด ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะของนักศึกษา
4. สร้างและพัฒนาอาคารสถานที่ บริเวณสิ่งแวดล้อมและจัดหาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่เอื้อต่อการจัดการศึกษาและพัฒนาคุณภาพชีวิต
5. พัฒนาและจัดหาสื่อ อุปกรณ์ เครื่องมือ ห้องปฏิบัติการ ให้เพียงพอ ได้สัดส่วนกับจำนวนนักศึกษาและชุมชนกับผู้ใช้บริการ
6. จัดหาและพัฒนาบุคลากรระดับต่างๆ ที่มีศักยภาพให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ
7. พัฒนากิจการนักศึกษาให้เป็นหน่วยพัฒนาคุณลักษณะทางด้านคุณธรรม จริยธรรมควบคู่ไปกับการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาคุณลักษณะและคุณภาพของนักศึกษา
8. สนับสนุน ส่งเสริมให้คณาจารย์ประจำได้ทำวิจัย เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาองค์ความรู้ และการประยุกต์ความรู้ให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาและธุรกิจ
9. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทย โดยให้นักศึกษาของสถาบันการพลศึกษาเป็นแกนนำในการดำเนินการ

10. แสวงหาความร่วมมือกับสถาบันในต่างประเทศ ในด้านวิชาการ การวิจัย ทุนวิจัย และการพัฒนาบุคลากรของสถาบัน

11. ให้บริการการศึกษา ทางด้านพลศึกษา กีฬา สุขภาพ นันทนาการ และสนับสนุน ส่งเสริมการพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬามวลชน กีฬาอาชีพ กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีทางการกีฬา และการจัดการศึกษาในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

12. จัดการศึกษาให้เป็นไปตามอุดมคติของสถาบันการพลศึกษาให้ครบทั้ง 3 ด้าน คือ ปัญญาและความสร้างสรรค์ (Intelligence and Creativity) ความสามารถในการปฏิบัติ (Performance Ability) มีจริยธรรม (Ethics)

ข้อมูลอาคารสถานที่ สนาม ศูนย์ฝึกกีฬาและศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา

1. อาคารสถานที่

1.1 อาคารเรียน

- อาคารเรียนถาวร 3 หลัง
- อาคารเรียนชั่วคราว 2 หลัง

1.2 อาคารประกอบ

- 1) อาคารหอสมุด 1 หลัง
- 2) อาคารอเนกประสงค์ 1 หลัง
- 3) โรงอาหาร 1 หลัง
- 4) หอพักนักกีฬา 1 หลัง
- 5) บ้านพักข้าราชการ 29 หลัง
- 6) บ้านพักลูกจ้างประจำ 11 หลัง
- 7) อาคารพัสดุ 1 หลัง
- 8) อาคารเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว 1 หลัง
- 9) ป้อมยาม 1 หลัง
- 10) ห้องน้ำ 12 หลัง

2. สนาม

- 1) ฟุตบอล 1 สนาม
- 2) วอลเลย์บอลกลางแจ้ง 1 สนาม
- 3) ตะกร้อกลางแจ้ง 4 สนาม
- 4) บาสเกตบอลกลางแจ้ง 4 สนาม
- 5) เทนนิส 5 สนาม

6) ลานเอนกประสงค์	1 สนาม
3. ศูนย์ฝึกกีฬา
3.1 โรงยิมส์แบดมินตัน	1 แห่ง (3 สนาม)
3.2 โรงยิมส์เทเบิลเทนนิส	1 แห่ง
3.3 โรงยิมส์วอลเลย์บอล	1 แห่ง
3.4 สระว่ายน้ำ 25 เมตร	1 แห่ง
3.5 สระว่ายน้ำ 50 เมตร	1 แห่ง
3.6 โรงฝึกมวย	1 แห่ง
3.7 โรงยิมนาสติก	1 แห่ง
3.8 โรงยิมส์บาสเกตบอล	1 แห่ง
4. ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา
	1 แห่ง

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตศรีสะเกษ (2553: ออนไลน์)

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตศรีสะเกษ ก่อตั้งขึ้นในนามของวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ ตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2521 ทั้งนี้โดยเป็นไปตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ที่จะขยายการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง (พลศึกษา) ไปยังส่วนภูมิภาค

การริเริ่มในการจัดตั้งวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ เริ่มขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2514 โดย นายดำเกิง สุรการ ผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษได้ประชุมราษฎร ตำบลเมืองใต้ ตำบลโพธิ์ ตำบลหนองครก เพื่อขอถอนที่ดินสาธารณะประโยชน์โนนหนามแท่ง เพื่อนำมาใช้เป็นที่ตั้งสถานศึกษา ราษฎรทั้งสามตำบลไม่ขัดข้อง วันที่ 2 พฤษภาคม พ.ศ. 2516 นายบุญเหลือ แผงเวียง ศึกษาธิการ-จังหวัดศรีสะเกษได้บันทึกเสนอนายประมวล รังสีคุต ผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ ว่าที่ดินโนนหนามแท่งที่สงวนไว้ควรเป็นที่ตั้งวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ ผู้ว่าราชการเห็นชอบด้วย จึงเสนอโครงการไปยังกระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงศึกษาธิการ ได้ตอบจังหวัดว่าให้จังหวัดสงวนที่ดินโนนหนามแท่ง เพื่อนำมาใช้พิจารณาสร้างสถานศึกษาระดับสูงต่อไป

การดำเนินงานการเรียนการสอนระยะเริ่มแรก ใช้สถานที่เรียนชั่วคราวที่อาคารเรียนของโรงเรียนการช่างศรีสะเกษต่อมา เมื่อวันที่ 5 สิงหาคม 2523 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ จึงได้ย้ายที่ทำการจากโรงเรียนการช่างศรีสะเกษมายังที่ทำการ ณ ที่ใหม่บริเวณโนนหนามแท่ง ตำบลโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งมีเนื้อที่ทั้งหมด 363 ไร่ อันเป็นที่ตั้งถาวรจนถึงปัจจุบัน

ปีการศึกษา 2532 วิทยาลัยศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ ได้รับอนุมัติจากกรมพลศึกษาให้เปิดทำการสอนนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (วิชาเอกการรักษความปลอดภัยและพลศึกษา) และระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต (โปรแกรมวิชาการฝึกและการจัดการกีฬา) ตามโครงการสมทบระหว่างวิทยาลัยครูสุรินทร์กับวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ พ.ศ. 2536 ได้รับอนุมัติให้เปิดสอนนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (วิชาเอกสุขศึกษา)

ปีการศึกษา 2538 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ ได้รับอนุมัติจากกรมพลศึกษาและสภาการฝึกหัดครู ได้เปิดทำการสอนนักศึกษาในระดับปริญญาตรีอีกหนึ่งสาขา คือหลักสูตรวิทยาศาสตร์สุขภาพ (โปรแกรมวิชาการส่งเสริมสุขภาพเด็ก) ให้เป็นโครงการสมทบระหว่างวิทยาลัยครูสุรินทร์กับวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ และในปีเดียวกันนี้กรมพลศึกษาได้มอบหมายให้วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดศรีสะเกษจัดตั้งวิทยาลัยชุมชนห้วยน้ำคำในวิทยาลัยพลศึกษาเปิดทำการสอนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. การจัดการธุรกิจว่ายน้ำ การจัดการธุรกิจเทนนิส การบริการศูนย์สุขภาพ คอมพิวเตอร์ และการบริหารธุรกิจ)

เมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2548 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ ได้รับโปรดเกล้าฯ จากองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ตั้งให้เป็นสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตศรีสะเกษ และเปิดรับสมัครนักศึกษาในระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2548 ใน 3 คณะ 14 สาขา คือ

1. คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตร 5 ปี มี 4 สาขาวิชา คือ
 - สาขาวิชาพลศึกษา โปรแกรมวิชาพลศึกษา
 - สาขาวิชาพลศึกษา โปรแกรมวิชาพลศึกษาสำหรับคนพิการ
 - สาขาวิชาสุขศึกษา โปรแกรมวิชาสุขศึกษา
 - สาขาวิชานันทนาการ โปรแกรมวิชานันทนาการ
2. คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ หลักสูตร 4 ปี มี 5 สาขาวิชา คือ
 - สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา
 - สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา โปรแกรมวิชาการฝึกสอนกีฬา
 - สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ โปรแกรมวิชาการส่งเสริมสุขภาพ
 - สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ โปรแกรมวิชาการส่งเสริมสุขภาพเด็ก
 - สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ โปรแกรมวิชาการส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ
3. คณะศิลปศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี มี 5 สาขาวิชา คือ
 - สาขาวิชานิติศาสตร์ โปรแกรมวิชาสื่อสารการกีฬา
 - สาขาวิชาธุรกิจ โปรแกรมวิชาธุรกิจสุขภาพ

- สาขาวิชาธุรกิจ โปรแกรมวิชาการจัดการกีฬา
- สาขาวิชานันทนาการ โปรแกรมวิชาผู้นำนันทนาการ
- สาขาวิชานันทนาการ โปรแกรมวิชานันทนาการเชิงพาณิชย์และการท่องเที่ยว

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตศรีสะเกษ มีวิสัยทัศน์ในการที่จะผลิตบัณฑิตทางด้านพลศึกษา สุขศึกษา กีฬา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ที่ได้รับการยอมรับในคุณภาพของบัณฑิต การพัฒนาวิชาชีพให้กับท้องถิ่นและให้ความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตศรีสะเกษ มีผู้บริหารสูงสุดคือ รองอธิการบดีประจำวิทยาเขต บริหารงานภายใต้ความเห็นชอบของคณะกรรมการวิทยาเขตและยังมีผู้ช่วยอธิการบดี ทำหน้าที่บริหารงานตามที่ได้รับมอบหมายจากรองอธิการบดี มีการแบ่งงานออกเป็น 5 หน่วยงาน คือ สำนักงานรองอธิการบดี คณะศึกษาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ คณะศิลปศาสตร์ และศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ โดยแต่ละหน่วยงานก็จะมีการแบ่งงานไปตามภารกิจ

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตศรีสะเกษ มีจำนวนคณาจารย์ 39 คน แยกตามวุฒิการศึกษา ดังนี้

ระดับปริญญาโท	34	คน	คิดเป็น	87 %
ระดับปริญญาตรี	5	คน	คิดเป็น	13 %
ในจำนวนนี้กำลังศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก 5 คน				

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชัยภูมิ (2553: ออนไลน์)

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชัยภูมิ เป็นสถาบันการพลศึกษา ซึ่งเดิมเรียกว่า วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้อนุมัติ ให้เปิดขึ้นเมื่อวันที่ 8 กันยายน พ.ศ. 2525 โดยเปิดรับนักศึกษาตั้งแต่ปี การศึกษา 2526 เป็นต้นไป และได้รับความช่วยเหลือ จากพ่อค้า คนบดี ผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยภูมิ และพี่น้องชาวจังหวัดชัยภูมิ ทำให้การก่อตั้งวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดชัยภูมิ ได้เปลี่ยนบทบาท เป็นสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชัยภูมิ ซึ่งสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้ตราพระราชบัญญัติ สถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2548 และทรงลงพระปรมาภิไธย เมื่อวันที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2548 และได้ออกประกาศ ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 122 ตอน 23 ก. เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2548 พระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชัยภูมิเป็น วิทยาเขต 1 ใน 17 วิทยาเขตทั่วประเทศไทย มีรองอธิการบดี ประจำ วิทยาเขต คือ นายตรัยรักษ์ วรภัยหินเกิด ซึ่งปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้บังคับบัญชา รับผิดชอบงานทั้งปวงของวิทยาเขต และปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือ อธิการบดี ตามที่อธิการบดีมอบหมาย

วิสัยทัศน์

สถาบันพลศึกษา เป็นสถาบันผลิตบัณฑิตให้เป็นผู้นำพัฒนากีฬาและสุขภาพเน้นคุณธรรม นำไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการและการกีฬาตามมาตรฐานสากล มุ่งผลสัมฤทธิ์เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสื่อบริหารจัดการ อย่างมีประสิทธิภาพ กระจายอำนาจการบริหาร สืบสานอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม กำหนดมาตรฐานการกำกับดูแลติดตามประเมินผลและรายงานผล

พันธกิจ

1. จัดระบบข้อมูลของสถาบันการศึกษาให้เป็นระบบสารสนเทศ
2. ใช้เทคโนโลยีและระบบสารสนเทศเป็นฐานในการบริหารจัดการด้านการกีฬา และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง
3. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น และการละเล่นพื้นบ้านบนพื้นฐานของความเป็นไทย และเผยแพร่สู่สากล
4. วิเคราะห์สภาพของสถาบันด้วยเทคนิค SWOT
5. เน้นการบริหารสนองภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา
6. จัดให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์สภาพสถาบัน เพื่อกำหนดนโยบายและวิสัยทัศน์
7. สนับสนุนให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและบริหารจัดการอย่างทั่วถึง
8. กระจายอำนาจการบริหารจัดการไปยังหน่วยงานปฏิบัติตามสายบังคับบัญชา
9. ระดมสรรพกำลังทางด้านทรัพยากรบุคคล
10. ส่งเสริมให้ขวัญกำลังใจบุคลากร
11. พัฒนาศักยภาพด้วยกระบวนการการนิเทศ
12. กำหนดแนวปฏิบัติในการติดตามผลการปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างชัดเจน
13. กำหนดแนวปฏิบัติในการรายงานผลการปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างชัดเจน
14. ดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถาบันการศึกษาและรับการประเมินจากองค์กรภายนอก (สมศ.)

หลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา

สถาบันการพลศึกษามีภารกิจหน้าที่โดยตรงในการผลิตและพัฒนาบุคลากร เพื่อสนับสนุน และส่งเสริมการจัดการศึกษาให้ตอบสนองและแก้ปัญหาตามนโยบายแห่งรัฐ จัดการศึกษาระดับปริญญาตรี สามารถช่วยคนช่วยชาติตามภารกิจดังกล่าวข้างต้น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จึงได้จัดหลักสูตรสถาบันการพลศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้น เพื่อเป็นบ่อเกิดแห่งปัญญาทางพลศึกษา และกีฬาที่กว้างไกล มีบุคลากรที่มีความสามารถในการปฏิบัติและสร้างคนให้เป็นคนดี มีจริยธรรม

เพื่อประกอบวิชาชีพในระดับผู้ชำนาญเฉพาะ เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน และได้จัดหลักสูตรการเรียนการสอนทั้งวิชาการศึกษาทั่วไป และวิชาเฉพาะตามคณะต่าง ๆ ดังนี้

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต

1. สาขาวิชาพลศึกษา

- โปรแกรมวิชาพลศึกษา
- โปรแกรมวิชาพลศึกษา (ต่อเนื่อง)
- โปรแกรมพลศึกษาสำหรับคนพิการ
- โปรแกรมสำหรับคนพิการ (ต่อเนื่อง)

2. สาขาวิชาสุขศึกษา

- โปรแกรมวิชาสุขศึกษา
- โปรแกรมวิชาสุขศึกษา (ต่อเนื่อง)

3. สาขาวิชานันทนาการ

- โปรแกรมวิชานันทนาการ

สาระสำคัญของหลักสูตร

หลักการ

หลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ยึดหลักมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ ระดับอุดมศึกษามุ่งผลิตกำลังคนตามความต้องการของท้องถิ่น สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทั้งเป็นนักวิชาการทั้งวิชาชีพและวิชาชีพชั้นสูงทางด้านพลศึกษา และนันทนาการ การจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ มุ่งเน้นปฏิบัติควบคู่ทฤษฎี ยึดหลักความร่วมมือกับสถานศึกษา องค์กรชุมชน นำไปสู่การพัฒนาให้เกิดการก้าวหน้าทางวิชาชีพ และการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถภาพทางวิชาชีพ ทั้งในด้านเทคนิควิธีและการจัดการงานอาชีพและด้านคุณธรรม

จุดหมาย

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต มุ่งให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณสมบัติดังนี้

1. มีความรู้เทคนิคเฉพาะทาง สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดี
2. มีทักษะในการจัดงานอาชีพ สามารถดำเนินงานอาชีพของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. มีความคิดสร้างสรรค์ มีนิสัยใฝ่รู้ มีทักษะและวิจารณญาณในการแก้ปัญหาสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน
4. มีเจตคติที่ดี มีจรรยาบรรณและมุ่งมั่นที่จะพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าในอาชีพ
5. มีโลกทัศน์ที่กว้าง ยอมรับการเปลี่ยนแปลงของสังคม
6. เป็นพลเมืองดี มีความตระหนักต่อการพัฒนาตนเอง และเป็นผู้ดำเนินการพัฒนาสังคม

7. มีความเป็นประชาธิปไตย กระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมในการปกครองแบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

โครงสร้างหลักสูตร

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา สาขาวิชาสุขศึกษา และสาขาวิชานันทนาการ ประกอบด้วยหมวดวิชาและกลุ่มวิชาดังนี้

1. หมวดเรียนวิชาศึกษาทั่วไป (General Education) หมายถึง วิชาการศึกษาที่นักศึกษาทุกคนต้องเรียน เพื่อให้เกิดความรู้อย่างกว้างขวาง และรู้รอบในสิ่งที่จำเป็น เพื่อพัฒนาและเสริมสร้างคุณลักษณะความเป็นมนุษย์และเป็นพลเมืองดีให้แก่บัณฑิต ให้ดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข แบ่งออกเป็น 4 กลุ่มวิชา คือ

- 1.1 กลุ่มวิชาภาษา
- 1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์
- 1.3 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์
- 1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2. หมวดวิชาเฉพาะ (Specialized Education) หมายถึง วิชาเฉพาะทางใดทางหนึ่งที่นักศึกษาแต่ละคนจะเลือกเรียน เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ รู้เทคนิคและเข้าใจกระบวนการของงานอาชีพ และมีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ แบ่งเป็น 2 กลุ่มวิชา คือ

- 2.1 กลุ่มวิชาชีพครู รวมถึงการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
- 2.2 กลุ่มวิชาเฉพาะด้าน

3. หมวดวิชาเลือกเสรี (Elective) หมายถึง วิชาที่ให้นักศึกษาเลือกเรียนได้ตามความถนัดและความสนใจ เพื่อให้มีโลกทัศน์กว้างขึ้น

หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต

1. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา
 - โปรแกรมวิทยาศาสตรการกีฬา
 - โปรแกรมวิชาการฝึกสอนกีฬา
2. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ
 - โปรแกรมวิชาการส่งเสริมสุขภาพ
 - โปรแกรมวิชาการส่งเสริมสุขภาพเด็ก
 - โปรแกรมวิชาการส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ
3. สาขาวิชานันทนาการ

- โปรแกรมวิชานันทนาการบำบัด

สาระสำคัญของหลักสูตร

หลักการ

หลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ยึดหลักมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพระดับอุดมศึกษา มุ่งผลิตกำลังคนตามความต้องการของท้องถิ่น สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทั้งเป็นนักวิชาการทั้งวิชาชีพและวิชาชีพขั้นสูงทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ มีการจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ โดยมุ่งเน้นปฏิบัติควบคู่ทฤษฎี และพัฒนาผู้เรียนให้มี สมรรถภาพในวิชาชีพ ทั้งในด้านเทคนิควิธีและการจัดการงานอาชีพและด้านคุณธรรม

จุดหมาย

หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต มุ่งให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณสมบัติดังนี้

1. มีความรู้เทคนิคเฉพาะทาง สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดี
2. มีทักษะในการจัดการอาชีพ ดำเนินงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. มีความคิดสร้างสรรค์ มีนิสัยใฝ่รู้ มีทักษะ มีวิจารณญาณในการแก้ปัญหา
4. มีเจตคติที่ดี มีจรรยาบรรณ และมุ่งมั่นที่จะพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าในอาชีพ
5. มีโลกทัศน์ที่กว้าง ยอมรับการเปลี่ยนแปลงของสังคม
6. เป็นพลเมืองดี มีความตระหนักต่อการพัฒนาตนเอง และเป็นผู้ดำเนินการพัฒนาสังคม
7. มีความเป็นประชาธิปไตย ยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

จุดมุ่งหมาย

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และสาขาวิชานันทนาการ เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาดังกล่าวสามารถประกอบวิชาชีพ ได้ตามความต้องการของสังคมและท้องถิ่น โดยมีคุณสมบัติดังนี้

1. สามารถประกอบอาชีพโดยใช้ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา และวิทยาศาสตร์สุขภาพ ใช้เทคโนโลยีในหน่วยงานของรัฐและเอกชนประกอบอาชีพอิสระได้
2. นำความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ และนันทนาการไป ประยุกต์ใช้พัฒนาการกีฬาและสุขภาพ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมได้อย่างเหมาะสม
3. ตระหนักถึงความสำคัญของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่อการกีฬาและสุขภาพ ของมนุษย์
4. พัฒนาส่งเสริมจริยธรรม เจตคติและศรัทธาในการประกอบอาชีพด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ และนันทนาการ อันนำไปสู่การพัฒนาสังคมได้เป็นอย่างดี

โครงสร้างหลักสูตร

หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา สาขาวิชาการฝึกสอนกีฬา สาขาวิชาการส่งเสริมสุขภาพ สาขาวิชาการส่งเสริมคุณภาพเด็ก สาขาวิชาการส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ และสาขาวิชานันทนาการบำบัด ประกอบด้วยหมวดวิชาและกลุ่มวิชาดังนี้

1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (General Education) หมายถึง วิชาการศึกษาที่นักศึกษาทุกคนต้องเรียน เพื่อให้เกิดความรู้อย่างกว้างขวาง และรู้รอบในสิ่งที่จำเป็น เพื่อพัฒนาและเสริมสร้างคุณลักษณะความเป็นมนุษย์และเป็นพลเมืองดีให้แก่บัณฑิต ให้ดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข แบ่งออกเป็น 4 กลุ่มวิชา คือ

1.1 กลุ่มวิชาภาษา

1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์

1.3 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์

1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2. หมวดวิชาเฉพาะ (Specialized Education) หมายถึง วิชาเฉพาะทางใดทางหนึ่งที่นักศึกษาแต่ละคนจะเลือกเรียน เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ รู้เทคนิคและเข้าใจกระบวนการของงานอาชีพ และมีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ แบ่งเป็น 2 กลุ่มวิชา คือ

2.1 กลุ่มวิชาเฉพาะด้าน

2.2 กลุ่มวิชาฝึกประสบการณ์ชีวิต

3. หมวดวิชาเลือกเสรี (Elective) หมายถึง วิชาที่ให้นักศึกษาเลือกเรียนได้ตามความถนัดและความสนใจ เพื่อให้มีโลกทัศน์กว้างขึ้น

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต

1. สาขาวิชานิติศาสตร์

- โปรแกรมวิชาสื่อสารการกีฬา - โปรแกรมวิชาสื่อสารการกีฬา (ต่อเนื่อง)

2. สาขาวิชาธุรกิจ

- โปรแกรมวิชาธุรกิจสุขภาพ - โปรแกรมวิชาการจัดการกีฬา

3. สาขาวิชานันทนาการ

- โปรแกรมวิชาผู้นำนันทนาการ

- โปรแกรมวิชาการบริหารนันทนาการ

- โปรแกรมวิชานันทนาการเชิงพาณิชย์และการท่องเที่ยว

สาระสำคัญของหลักสูตร

หลักการ

หลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ยึดมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพระดับอุดมศึกษามุ่งผลิตกำลังคน สนองความต้องการของท้องถิ่น สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทั้งเป็นนักวิชาการทั้งวิชาชีพและวิชาชีพชั้นสูงทางด้านสื่อสารการกีฬา ธุรกิจสุขภาพ การจัดการกีฬา ผู้นำ นันทนาการ นันทนาการเชิงพาณิชย์และการท่องเที่ยวมีการจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ มุ่งเน้นปฏิบัติควบคู่ทฤษฎี ยึดหลักความร่วมมือกับองค์กรและเอกชน องค์กรชุมชนนำไปสู่การพัฒนาให้เกิดการก้าวหน้าทางวิชาชีพ และการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถภาพในวิชาชีพ ทั้งในด้านเทคนิค วิชาการจัดการอาชีพและด้านคุณธรรม

จุดหมาย

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต มุ่งให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณสมบัติดังนี้

1. มีความรู้เทคนิคเฉพาะทาง สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพ
2. มีทักษะในการจัดการอาชีพ ดำเนินงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. มีความคิดสร้างสรรค์ มีนิสัยใฝ่รู้ มีทักษะและวิจารณญาณในการแก้ปัญหา
4. มีเจตคติที่ดี มีจรรยาบรรณ และมุ่งมั่นที่จะพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าในอาชีพ
5. มีโลกทัศน์ที่กว้าง ยอมรับการเปลี่ยนแปลงของสังคม
6. เป็นพลเมืองดี มีความตระหนักต่อการพัฒนาตนเอง และเป็นผู้ดำเนินการพัฒนาสังคม
7. มีความเป็นประชาธิปไตย ยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

จุดมุ่งหมาย

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชานันทนาการ สาขาวิชาธุรกิจและสาขาวิชานันทนาการ เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาดังกล่าว สามารถประกอบวิชาชีพได้ตามความต้องการของสังคมและท้องถิ่น โดยมีคุณสมบัติดังนี้

1. สามารถประกอบวิชาชีพโดยใช้ความรู้ทางด้านนันทนาการ และธุรกิจเกี่ยวกับกีฬา สุขภาพ และนันทนาการไปประกอบอาชีพได้
2. นำความรู้ทางด้านนันทนาการ และวิชาธุรกิจไปประยุกต์ใช้ในการจัดการกีฬา สุขภาพและนันทนาการ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมได้อย่างเหมาะสม
3. ตระหนักถึงความสำคัญของการสื่อสารทางการกีฬา ธุรกิจสุขภาพ และนันทนาการ เพื่อการประกอบอาชีพ
4. พัฒนาส่งเสริมจริยธรรม เจตคติและศรัทธาในการประกอบอาชีพด้านการสื่อสารทางการกีฬา ธุรกิจสุขภาพ และนันทนาการอันนำไปสู่การพัฒนาสังคมได้เป็นอย่างดี

โครงสร้างหลักสูตร

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ สาขาวิชาธุรกิจ และสาขาวิชานันทนาการประกอบด้วยหมวดวิชาและกลุ่มวิชาดังนี้

1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (General Education) หมายถึง วิชาการศึกษาที่นักศึกษาทุกคนต้องเรียน เพื่อให้เกิดความรู้อย่างกว้างขวาง และรู้รอบในสิ่งที่จำเป็น เพื่อพัฒนาและเสริมสร้างคุณลักษณะความเป็นมนุษย์และเป็นพลเมืองดีให้แก่บัณฑิต ให้ดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข แบ่งออกเป็น 4 กลุ่มวิชา คือ

- 1.1 กลุ่มวิชาภาษา
- 1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์
- 1.3 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์
- 1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2. หมวดวิชาเฉพาะ (Specialized Education) หมายถึงวิชาเฉพาะทางใดทางหนึ่งที่นักศึกษาแต่ละคนจะเลือกเรียน เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ รู้เทคนิคและเข้าใจกระบวนการของงานอาชีพ และมีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ แบ่งเป็น 2 กลุ่มวิชา คือ

- 2.1 กลุ่มวิชาเฉพาะด้าน
- 2.2 กลุ่มวิชาฝึกประสบการณ์ชีวิต

3. หมวดวิชาเลือกเสรี (Elective) หมายถึง วิชาที่ให้นักศึกษาเลือกเรียนได้ตามความถนัดและความสนใจ เพื่อให้มีโลกทัศน์กว้างขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

โรไมน์ (อุมาพร สกลรักษ์. 2540: 30; อ้างอิงจาก Romine. 1974: 139-143) ได้ศึกษาบรรยากาศที่เกี่ยวกับการสอนที่จะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ได้ดีขึ้น โดยสำรวจความคิดเห็นจากอาจารย์คณะต่างๆ และนักศึกษามหาวิทยาลัยโคโรลาโด สหรัฐอเมริกา พบว่า บรรยากาศที่จะทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ คือ

1. บุคลิกภาพของครูเป็นผู้กระฉับกระเฉง มีอารมณ์ขัน มีความกระตือรือร้นสนใจในวิชาที่ตนสอน
2. ด้านการจัดเตรียมการสอน มีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดี ชี้แจงนักเรียนเข้าใจวิชาที่ตนสอน
3. ด้านการสอน ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนมิใช่เป็นเพียงผู้ฟัง

4. ด้านเนื้อหา ครูต้องพูดชัดเจนใช้คำถามกระตุ้นให้นักเรียนคิด

5. ด้านการประเมินผล การใช้ข้อมูลย้อนกลับการเสริมแรงทางการเรียนต้องมีการทดสอบหรือรายงาน เมื่อประเมินผลแล้วต้องแจ้งให้ผู้เรียนทราบ และให้รู้สาเหตุที่เป็นเช่นนั้นด้วย

6. ด้านช่วยเหลือนักเรียนเพิ่มเติม มีการจัดเวลาเพื่อสอนนักเรียนเป็นกลุ่มพิเศษ

ชี (Chi. 1993: 53) ได้วิจัยเรื่องการยอมรับในคุณค่าของกิจกรรมพลศึกษาของนักเรียนในประเทศจีน โดยใช้แบบวัดทัศนคติของ เคนยอน (Kenyon) วัดใน 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านสุขภาพและสมรรถภาพ 2) ด้านสังคม 3) ด้านความตื่นตัวและท้าทาย 4) ด้านสุนทรีย์ภาพ 5) ด้านการผ่อนคลายความตึงเครียด 6) ด้านความยากและหนักในการฝึกกับนักศึกษา 1,686 คน ใน 10 มหาวิทยาลัยของประเทศจีน พบว่า

1. นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมพลศึกษา

2. มีความแตกต่างในการยอมรับคุณค่าของกิจกรรมพลศึกษาในแต่ละด้าน

3. นักศึกษาหญิงยอมรับในคุณค่าของกิจกรรมพลศึกษามากกว่านักศึกษาชาย

4. นักศึกษาในระดับต่างๆ ยอมรับคุณค่าทางด้านสังคม ด้านสุขภาพและสมรรถภาพ ด้านสุนทรีย์ภาพและด้านผ่อนคลายความตึงเครียด แต่ไม่ได้ให้ความสำคัญต่อด้านความตื่นตัวและท้าทาย ด้านความยากและหนักในการฝึก

5. นักศึกษาในสาขาวิชาต่างๆ มีความแตกต่างกันในการยอมรับคุณค่าด้านสุนทรีย์ภาพกับด้านผ่อนคลายความตึงเครียด

6. นักศึกษาที่มีสมรรถภาพทางกายสูงยอมรับคุณค่าด้านสุนทรีย์ภาพและด้านผ่อนคลายความตึงเครียด มากกว่านักศึกษาที่มีสมรรถภาพทางกายต่ำ

7. นักศึกษาที่เล่นกีฬายอมรับคุณค่าด้านสุนทรีย์ภาพ และด้านผ่อนคลายความตึงเครียดมากกว่านักศึกษาที่ไม่ได้เล่นกีฬา

ลูค; และซินแคล (Luke; & Sinclair. 1996: 31 – 46) ได้วิจัยเรื่อง ความแตกต่างทางเพศกับเจตคติต่อวิชาพลศึกษา โดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับประสบการณ์จากการเรียนวิชาพลศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 เพื่อที่จะหาปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดเจตคติต่อวิชาพลศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 488 คน ผลการวิจัยว่า ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ได้แก่ เนื้อหาวิชา พฤติกรรมการสอนของครู บรรยากาศภายในชั้นเรียน การรับรู้ อุปกรณ์ และ ไม่มีความแตกต่างระหว่างเพศเกี่ยวกับปัจจัยทั้งหมดนี้

สโตเกอร์ (Stoker. 1999: 37A) ได้วิจัยเรื่อง หลักสูตรพลศึกษาและสุขศึกษา เรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาต่อการเรียนแบบร่วมมือ ศึกษา กับนักเรียนเกรด 7 ในชั้นเรียน สุขศึกษาที่ใช้หลักสูตร 6 สัปดาห์ ผลการศึกษา พบว่า เจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชา

พลศึกษาเพิ่มสูงขึ้น หลังจากมีการเพิ่มหลักสูตรสุขศึกษาที่มีต่อความสำคัญต่อกิจกรรมต่างๆ นอกจากนี้ยังค้นพบว่าวิชาสุขศึกษามีประโยชน์ต่อสุขภาพและช่วยให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิถีกระตือรือร้น

เลย์ฟิลด์ (อรุณ เอียดฤทธิ์. 2548: 27; อ้างอิงจาก Layfield. 1995: 128-A) ได้ทำการวิจัยถึงความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของชั้นเรียนและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนเกรด 8 จุดมุ่งหมายของการวิจัย เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างขนาดชั้นเรียน และความคิดเห็นที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนเกรด 8 ผลการวิจัยพบว่า ขนาดของห้องเรียนพิเศษของนักเรียนในห้องเรียนเล็กๆ มีปฏิสัมพันธ์มากกว่าห้องเรียนขนาดใหญ่ นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนหญิงมีความคิดเห็นที่ดีต่อวิชาพลศึกษาสูงกว่านักเรียนชาย

วูด (ชัชวาล มาอยู่วัง. 2548: 25-26; อ้างอิงจาก Wood. 1988: 2017-A) ได้ทำวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบเจตคติต่อกิจกรรมพลศึกษาระหว่างนักเรียนเก่งและไม่เก่งด้านวิชาการ จำนวน 369 คน และที่เรียนไม่เก่งทางด้านวิชาการ จำนวน 433 คน ใช้แบบวัดเจตคติต่อวิชาพลศึกษาสำหรับเด็ก (CATPA) ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อกิจกรรมพลศึกษา
2. นักเรียนมีความเชื่อว่า การเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาเป็นโอกาสอันดีในการเข้าร่วมมากที่สุด
3. นักเรียนเห็นคุณประโยชน์ของกิจกรรมพลศึกษาทางด้านสุขภาพและสมรรถภาพมากที่สุด
4. การร่วมกิจกรรมพลศึกษาเพื่อลดความเครียดเป็นสิ่งที่นักเรียนต้องการมากที่สุด
5. มีความแตกต่างระหว่างนักเรียนหญิงที่เรียนเก่งและไม่เก่งในด้านเจตคติต่อกิจกรรมพลศึกษา
6. นักเรียนที่เรียนเก่งจะไม่ปฏิบัติกิจกรรมที่ทำท่าย
7. มีความแตกต่างระหว่างนักเรียนชายที่เรียนเก่งและไม่เก่งในด้านเจตคติต่อกิจกรรมพลศึกษา
8. นักเรียนหญิงชอบกิจกรรมพลศึกษาทางด้านสุนทรีภาพมากกว่านักเรียนชาย

งานวิจัยในประเทศ

แผน เจียรณัย (2537: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัย เรื่อง ปัญหาการเรียนการสอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาในเรื่องต่อไปนี้ คือ

1. ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา
2. ด้านปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา ซึ่งประกอบด้วย
 - 2.1 ปัญหาด้านตัวผู้สอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา
 - 2.2 ปัญหาด้านตัวผู้เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา
 - 2.3 ปัญหาด้านการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา
 - 2.4 ปัญหาด้านการฝึกซ้อมกีฬา สนาม อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
 - 2.5 ปัญหาด้านอื่นๆ ที่คาดว่าจะมีผลต่อการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตตามความมุ่งหมายของข้อ 1 และ ข้อ 2 ระหว่างกลุ่มนิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาเป็นวิชาเอก กับกลุ่มนิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาเป็นวิชาศึกษาทั่วไป
4. เปรียบเทียบตามความคิดเห็นของนิสิตตามความมุ่งหมายในข้อ 1 และ ข้อ 2 ระหว่างกลุ่มนิสิตชายกับกลุ่มนิสิตหญิง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่ลงทะเบียนเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 จำนวน 284 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่ายจากนิสิตทั้งหมด 580 คน เป็นนิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาเป็นวิชาเอกจำนวน 99 คน ที่เรียนเป็นวิชาศึกษาทั่วไป 185 คน เป็นนิสิตชายจำนวน 101 คน เป็นนิสิตหญิงจำนวน 183 คน ซึ่งแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมี 4 ตอน ได้แก่ สถานภาพของผู้ตอบ แบบสอบถามประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา ปัญหาด้านต่างๆ ที่มีผลต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาและความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที และหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟ่า ผลการวิจัยพบว่า

 1. นิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาส่วนใหญ่ เป็นนิสิตหญิง คิดเป็นร้อยละ 64.40 อยู่ชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 93.70 เรียนเป็นวิชาศึกษาทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 65.10 และจำนวนรายวิชาที่ลงทะเบียน 1 รายวิชาคิดเป็นร้อยละ 44.70
 2. ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษานั้น นิสิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับได้ประโยชน์มากคิดเป็นร้อยละ 54.40
 3. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษานั้น นิสิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นทางด้านอาจารย์ผู้สอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาในระดับไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 31.80 ปัญหาเกี่ยวกับตัวนิสิตในการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาในระดับไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ

33.30 แต่เมื่อพิจารณาในข้อย่อย พบว่า อุปกรณ์ สนาม อุปกรณ์โสตทัศนศึกษาและสถานที่ทำความสะอาดสำหรับร่างกายหลังเลิกเรียนมีปัญหาในระดับมาก

4. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตระหว่างกลุ่มนิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา เป็นนิสิตวิชาเอกกับนิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาเป็นวิชาศึกษาทั่วไป พบว่าความคิดเห็นของ นิสิตทางด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับตัวอาจารย์ผู้สอนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับตัวนิสิตในการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับการฝึกซ้อมกีฬา สนาม อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัญหาอื่นๆ ที่คาดว่าจะมีผลต่อการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตระหว่างกลุ่มนิสิตชายกับกลุ่มนิสิตหญิงที่เรียน วิชากิจกรรมทางพลศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของนิสิตทางด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนวิชา กิจกรรมทางพลศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับตัวอาจารย์ ผู้สอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ปัญหาเกี่ยวกับ ตัวนิสิตในการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับการฝึกซ้อมกีฬา สนาม อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัญหาอื่นๆ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

สะอาด ปิธายะ (2541: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนการสอนพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ในด้านการจัดการเรียน การสอนพลศึกษาควรให้โอกาสนักเรียนทุกคนได้มีการออกกำลังกาย อีกทั้งต้องเรียนรู้เนื้อหาทฤษฎี และการปฏิบัติควบคู่กันไป ส่วนในด้านปัญหาการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนเห็นว่าจำนวน ครูผู้สอนพลศึกษาและสื่อที่ใช้ในการสอนพลศึกษามีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ส่วนนักเรียนเห็นว่า ปัญหาในการเรียนพลศึกษาในโรงเรียนมีบริเวณสนามไม่เหมาะสมกับการเล่นกีฬาและโรงเรียนมี อุปกรณ์เล่นกีฬาน้อยเกินไป ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน

ราชันย์ บุญธิมา (2542: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่เอื้อต่อผลสำเร็จของการนำ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดเชียงราย โดยมี

วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับผลสำเร็จของการนำหลักสูตรไปปฏิบัติ และเพื่อค้นหาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสำเร็จของการนำหลักสูตรไปปฏิบัติ และเพื่อสร้างโมเดลเชิงสาเหตุแบบพหุระดับของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักสูตรไปปฏิบัติ ผู้วิจัยจัดระดับข้อมูลเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับนักเรียน ระดับห้องเรียน และระดับโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ครูที่สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดเชียงราย ประจำปีการศึกษา 2542 จำนวน 26 โรงเรียน นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 2,143 คน ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์เชิงสาเหตุแบบพหุระดับ (Multilevel Causal Analysis) ผลการศึกษาพบว่า

1. ผลสำเร็จของการนำหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นไปปฏิบัติในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดเชียงราย อยู่ในระดับค่อนข้างมาก
2. พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนและฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองมีอิทธิพลทางตรงอย่างเดี่ยวต่อผลสำเร็จของการนำหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นไปปฏิบัติในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดเชียงราย สำหรับเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนและความถนัดทางการเรียนของนักเรียนมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผลสำเร็จของการนำหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นไปปฏิบัติในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดเชียงราย
3. คุณภาพการสอนของครูมีอิทธิพลอย่างเดี่ยวต่อค่าเฉลี่ยผลสำเร็จของการนำหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นไปปฏิบัติในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดเชียงราย รายห้องเรียน ส่วนบรรยากาศในชั้นเรียน และการได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู มีอิทธิพลทางอ้อมอย่างเดี่ยวต่อค่าเฉลี่ยผลสำเร็จของการนำหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นไปปฏิบัติในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดเชียงราย รายห้อง
4. การติดต่อสื่อสารของผู้บริหารและพฤติกรรมการบริหารการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารมีอิทธิพลอย่างเดี่ยวต่อค่าเฉลี่ยผลสำเร็จของการนำหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นไปปฏิบัติในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดเชียงราย รายโรงเรียน

ประสิทธิ์ ผลพุกษา (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2545 กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ลงทะเบียนเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 350 คน เป็นนิสิตชาย จำนวน 110 คน เป็นนิสิตหญิง จำนวน 240 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา

ปีการศึกษา 2545 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .89 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และ ไค – สแควร์ (Chi-Square) กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง และเห็นด้วยมากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 64.0, 35.1 และ 0.9 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ด้านจุดมุ่งหมาย ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน และด้านการวัดผลและประเมินผล ส่วนใหญ่อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยคิดเป็นร้อยละ 68.6, 64.6, 62.3 และ 69.4 ตามลำดับ ส่วนหลักสูตรและด้านอุปกรณ์และสถานที่นั้นส่วนใหญ่อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง โดยคิดเป็นร้อยละ 64.9 และ 58.6 ตามลำดับ
2. ความคิดเห็นของนิสิตชายกับนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาไม่แตกต่างกัน
3. ความคิดเห็นของนิสิตระหว่างกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพกับกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาไม่แตกต่างกัน
4. ความคิดเห็นของนิสิตชายระหว่างกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพกับกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาไม่แตกต่างกัน
5. ความคิดเห็นของนิสิตหญิงระหว่างกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพกับกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาไม่แตกต่างกัน

ไพศาล วงศาโรจน์ และคณะ (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ ในโครงการสมทบกับสถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาเขตกรรณ ปีการศึกษา 2545 ใน 5 ด้าน คือ ด้านบุคลิกภาพด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านจุดมุ่งหมายและเนื้อหาวิชา ด้านเทคนิควิธีสอนและความสามารถทางวิชาการ และด้านการวัดผลและประเมินผล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีในโครงการสมทบกับสถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาเขตกรรณ จำนวน 270 คน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าร้อยละค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างค่า t-test ระหว่าง 2 กลุ่ม และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการประเมินพฤติกรรมการสอนของอาจารย์เป็นรายคุณลักษณะจากการประเมินของนักศึกษา พบว่านักศึกษาประเมินการสอนอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านบุคลิกภาพ ($X=4.02$) ด้านมนุษยสัมพันธ์ ($X=4.02$) ด้านจุดมุ่งหมายและเนื้อหาวิชา ($X=4.05$) ด้านเทคนิควิธีสอน และความสามารถทางวิชาการ ($X=3.99$) และด้านการวัดและประเมินผล ($X=3.97$)

2. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ของคะแนนผลการประเมินพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ จำแนกตามสภาพ พบว่า เพศ หลักสูตร ชั้นปี กลุ่มอายุ และอาชีพผู้ปกครองมีคะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทั้ง 5 ด้าน ของพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ คือ ด้านบุคลิกภาพ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านจุดมุ่งหมายและเนื้อหาวิชา ด้านเทคนิควิธีสอนและ ความสามารถทางวิชาการ และด้านการวัดและประเมินผล และยังพบว่านักศึกษาที่นับถือศาสนา ต่างกัน มีคะแนนผลการประเมินไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญใน 4 ด้าน คือ ด้านบุคลิกภาพ ด้านจุดมุ่งหมายและเนื้อหาวิชา ด้านเทคนิควิธีสอนและความสามารถทางวิชาการ และด้านการวัด และประเมินผล แต่มีนักศึกษาที่นับถือศาสนาพุทธ กับศาสนาอิสลามมีคะแนนเฉลี่ยผลการประเมิน พฤติกรรมการสอนของอาจารย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ใน 1 ด้าน คือ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ($F=3.35$)

วรรณพร ฉัตรทอง (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป ของหลักสูตรปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย อาจารย์ผู้สอนวิชาศึกษาทั่วไป 90 คน และนิสิต 379 คน รวม 469 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว และการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ ผลการวิจัยพบว่า

1. อาจารย์มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป ของหลักสูตร ปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อ พิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดหลักสูตร ด้านวิธีการสอน และด้านการวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ส่วนด้านการจัดผู้สอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้าน อาคารสถานที่ สื่อ และอุปกรณ์การสอน มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

2. นิสิตมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป ของหลักสูตร ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง และ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดหลักสูตร ด้านการจัดผู้สอน และด้านวิธีการสอน มีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่สื่อและอุปกรณ์การสอน และด้านการวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

3. อาจารย์ที่สอนในกลุ่มวิชาภาษา กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ และกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอาจารย์ที่สอนในกลุ่มวิชาภาษา มีความคิดเห็นแตกต่างจากอาจารย์ที่สอนในกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ และอาจารย์ที่สอนในกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ มีความคิดเห็นแตกต่างจากอาจารย์ที่สอนในกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ ในด้านการจัดผู้สอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านอาคารสถานที่สื่อ และอุปกรณ์การสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. อาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอน 1-5 ปี 6-10 ปี และมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป โดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอน 1-5 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างจากอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอน 6-10 ปี ในด้านการจัดหลักสูตร และอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอน 1-5 ปี และ 6-10 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างจากอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอน มากกว่า 10 ปี ในด้านอาคารสถานที่สื่อ และอุปกรณ์การสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. นิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชามนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชามนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์ มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในด้านอาคารสถานที่ สื่อ และอุปกรณ์การสอน และนิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชามนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์ มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ในด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. นิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่1 ชั้นปีที่2 ชั้นปีที่3 และชั้นปีที่4 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่1 มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่2 ชั้นปีที่3 และชั้นปีที่4 ในด้านการจัดหลักสูตร นิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่1 มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่3 ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่3 มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่4 ในด้านอาคารสถานที่ สื่อ และอุปกรณ์การสอน และ

นิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ในด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชาญณรงค์ คำเพชร (2549: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ในจังหวัดชลบุรี จำนวน 375 คน เป็นนักเรียนชาย 145 คน และนักเรียนหญิง 230 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .97 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผลพลศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.9, 42.7, 44.5 และ 45.8 ตามลำดับ ยกเว้นด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.4
2. ความคิดเห็นของนักเรียนชายระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผลพลศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 43.6, 46.2, 44.8 และ 47.9 ตามลำดับ ยกเว้นด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 31.5
3. ความคิดเห็นของนักเรียนหญิงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน และด้านการวัด และประเมินผลพลศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.7, 41.8, 44.2 และ 44.5 ตามลำดับ ยกเว้น ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสถานที่และอุปกรณ์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.9

จารุวรรณ บุญรอด (2549: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนเตรียมทหาร ปีการศึกษา 2548 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนเตรียมทหาร โรงเรียนเตรียมทหาร ปีการศึกษา 2548 จำนวน 330 คน แบ่งเป็น ชั้นปีที่ 1 จำนวน 110 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 110 คน และชั้นปีที่ 3 จำนวน 110 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .93 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักเรียนทั้ง 3 ชั้นปี ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนเตรียมทหาร ปีการศึกษา 2548 ด้านครูผู้สอน ด้านการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียน และด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12, 4.10 และ 4.09 ตามลำดับ

2. ด้านการสอน นักเรียนทั้ง 3 ชั้นปี เห็นด้วยมากที่สุดกับการอธิบายและสาธิตให้นักเรียนดูทักษะในเนื้อหาที่เรียน

3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียน นักเรียนชั้นปีที่ 2 และ 3 เห็นด้วยมากที่สุดในการจัดกิจกรรมได้เหมาะสมกับอุปกรณ์และสถานที่

ทฐะวี สุริยจันทร์ และคณะ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัย เรื่อง สภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์และนักเรียนในสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ คณาจารย์ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้สอน และนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่ จำนวนอาจารย์ทั้งหมด 69 คน และจำนวนนักศึกษาทั้งหมด 793 คน กลุ่มที่ใช้ในการวิจัยได้มาจากการสุ่มแบบง่าย จากร้อยละ 50 ของประชากรทั้งหมด ประกอบด้วยอาจารย์จำนวน 36 คน และนักศึกษาจำนวน 423 คน จากคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ จำนวน 97 คน คณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 284 คน คณะศิลปศาสตร์ จำนวน 42 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาในการจัดการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นอาจารย์ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 เป็นนักเรียนจำนวน 423 คน คิดเป็นร้อยละ 92.2 ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 332 คน คิดเป็นร้อยละ 72.3 รองลงมาเป็นเพศหญิง จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 27.7 สังกัดการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มากที่สุด จำนวน 302 คน คิดเป็นร้อยละ 65.8 รองลงมาเป็นคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 และคณะศิลปศาสตร์ จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 ตามลำดับ

2. คณาจารย์ มีความคิดเห็นต่อสภาพความเป็นจริง ด้านผู้สอนมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 3.88 รองลงมาเป็นด้านหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ย 3.51 ด้านการวัดและประเมินผลมีค่าเฉลี่ย 3.49 ตามมาด้วยด้านผู้เรียน ด้านสื่อการเรียนการสอนและด้านอาคารสถานที่ และอุปกรณ์ โดยมีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านเท่ากับ 3.28 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 0.43

ความคาดหวังเกี่ยวกับการเรียนการสอน ด้านผู้สอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.71 รองลงมาเป็นด้านหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ย 4.56 ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์มีค่าเฉลี่ย 4.54 ตามมาด้วยด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน และด้านการวัดและประเมินผล โดยมีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านเท่ากับ 4.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 0.32

การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างสภาพความเป็นจริงกับความคาดหวังที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณาจารย์สถาบัน พบว่า มีความแตกต่างกัน ทั้ง 6 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. นักศึกษามีความคิดเห็นต่อสภาพความเป็นจริง ด้านผู้สอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.74 รองลงมาเป็นด้านหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ย 3.36 ด้านการวัดและประเมินผลมีค่าเฉลี่ย 3.33 ตามมาด้วยด้านผู้เรียน ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ และด้านสื่อการเรียนการสอน โดยมีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านเท่ากับ 3.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 0.33

ความคาดหวังเกี่ยวกับการเรียนการสอน ด้านผู้สอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.70 รองลงมาเป็นด้านหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 4.53 ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านเท่ากับ 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 0.32

การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างสภาพความเป็นจริงกับความคาดหวังที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่ พบว่า มีความแตกต่างกันทั้ง 6 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. คณาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ และคณะศิลปศาสตร์ มีความคิดเห็นต่อสภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ยกเว้นความคิดเห็นที่เป็นจริงด้านสื่อการเรียนการสอนที่คณาจารย์ ทั้ง 3 คณะ มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

5. นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ วิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ และคณะศิลปศาสตร์ มีความคิดเห็นต่อสภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

6. คณาจารย์และนักศึกษา มีความคิดเห็นต่อสภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ยกเว้นด้านสื่อการเรียนการสอน ที่คณาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

ผจญ ชมจันทร์ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดหนองคาย ปีการศึกษา 2549 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัด

หนองคาย ปีการศึกษา 2549 จำนวน 346 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับได้ 0.98 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที่วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้อาชีพศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดหนองคาย ปีการศึกษา 2549 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.83 และ 0.49 ตามลำดับ

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้อาชีพศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดหนองคาย ปีการศึกษา 2549 ตามตัวแปรเพศ และระดับชั้นปี โดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก มีผลต่อการเรียนรู้อาชีพศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สาคร ศิริจันทร์ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี จำนวน 379 คน เป็นผู้บริหาร 55 คน ครูผู้สอนจำนวน 60 คน นักเรียน 264 คน โดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่น .89 วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแปรปรวนแบบทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า

1. ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549

1.1 ด้านสถานที่เรียนและสภาพแวดล้อม ผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน แสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมาก เหมือนกัน

1.2 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้บริหาร และครูผู้สอน แสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุด ยกเว้นนักเรียนแสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมาก

1.3 ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน ผู้บริหาร และครูผู้สอน แสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุด ยกเว้นนักเรียนแสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมาก

1.4 ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน แสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมาก เหมือนกัน

1.5 ด้านการวัดและประเมินผล ผู้บริหาร และครูผู้สอน แสดงความคิดเห็นด้วยใน

ระดับมาก ที่สุด ยกเว้นนักเรียนแสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมาก

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน ที่มีต่อการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549 โดยใช้การวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA)

2.1 ผู้บริหาร และครูผู้สอน แสดงความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านต่างๆ ทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกับนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ผู้บริหาร และครูผู้สอน แสดงความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

2.3 ด้านต่างๆ ทั้ง 5 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

กฤษณา สิงโตแก้ว (2551: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน การสอน สาขาการบัญชีของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพนิชยการเพชรบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 จำนวน 60 คน และชั้นปีที่ 3 จำนวน 70 คน สาขางานการบัญชี ของโรงเรียนพนิชยการเพชรบุรี ปีการศึกษา 2550 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า ชนิด 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t – test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ในกรณีที่พบความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทดสอบรายคู่ โดยใช้วิธีการของ Scheffe' ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชีของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพนิชยการเพชรบุรี ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและกิจกรรม การเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านการวัดและประเมินผล ปรากฏว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี โดยรวมและรายด้าน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2. นักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ทั้ง 5 ด้าน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่นๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

3. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชี ทั้ง 5 ด้าน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณา เป็นรายด้านพบว่า ด้านครูผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านวิธีการสอน และกิจกรรมการเรียนการสอนและด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน ภาควิชา การบัญชี ทั้ง 5 ด้าน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. นักเรียนที่มีความคาดหวังด้านอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน ภาควิชา การบัญชี ทั้ง 5 ด้าน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จรรยา ภัทรี (2551: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ภาควิชาการประถมศึกษา ปีการศึกษา 2550 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา ภาควิชาการประถมศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 400 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเชื่อมั่น 0.96 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที่กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ภาควิชาการประถมศึกษา ปีการศึกษา 2550 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.92 และ 0.44 ตามลำดับ

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการ เรียนการสอนวิชา ภาควิชาการประถมศึกษา ปีการศึกษา 2550 ตามตัวแปรเพศ โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตมีความคิดเห็นด้านจุดมุ่งหมาย ด้านหลักสูตร และด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ภาควิชาการ ประถมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความคิดเห็นด้านอุปกรณ์และสถานที่ ด้านผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผล ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ภาควิชาการประถมศึกษา แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียน การสอนวิชา ภาควิชาการประถมศึกษา ปีการศึกษา 2550 ตามตัวแปรสถานที่ที่ใช้ศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตมีความคิดเห็นด้านจุดมุ่งหมาย ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ภาควิชาการประถมศึกษา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา งานวิจัยทั้งต่างประเทศและในประเทศ เกี่ยวกับ ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้หรือการจัดการเรียนการสอนที่ดีและให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดีต่อ ผู้เรียนนั้นต้องประกอบด้วยองค์ประกอบดังนี้ คือ ด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านวิธีสอนและการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ ด้านอุปกรณ์และสถานที่ ด้านการวัดและประเมินผล ถ้าสถานศึกษาได้มีการสำรวจ

ความคิดเห็น และปัจจัยที่เกี่ยวข้อง และนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ย่อมส่งผลต่อคุณภาพของนักศึกษาในสถาบันนั้น จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยจึงได้แนวคิดในการสร้างเครื่องมือเพื่อทำการสำรวจปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถาบันการพลศึกษาของนักศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้ง 4 วิทยาเขตคือ วิทยาเขตอุดรธานี วิทยาเขตชัยภูมิ วิทยาเขตมหาสารคาม และวิทยาเขตศรีสะเกษ โดยได้นำความรู้ และทฤษฎีต่างๆ มาใช้ในการศึกษาวิจัยทั้ง 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านหลักสูตร
2. ด้านผู้สอน
3. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
4. ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก
5. ด้านการวัดและประเมินผล

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 สำหรับวิธีการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษา สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งประกอบด้วย สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตอุดรธานี สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตชัยภูมิ สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตมหาสารคาม และสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตศรีสะเกษ มีนักศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 1,707 คน เป็นนักศึกษาชาย 906 คน นักศึกษาหญิง จำนวน 801 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ที่ศึกษาอยู่ในวิทยาเขตอุดรธานี วิทยาเขตมหาสารคาม วิทยาเขตชัยภูมิ และวิทยาเขตศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2552 จากการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี และมอร์แกน (บุญส่ง โกสะ. 2542: 172; อ้างอิงจาก Krejcie; & Morgan) ที่ประชากร 1,700 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 313 คน แต่ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน เป็นชาย 200 คน และหญิง 200 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นอย่างไม่เป็นสัดส่วน (Non-Proportional Stratified Random Sampling) ดังตาราง 1

ตาราง 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

สถาบันการพลศึกษา	ประชากร						กลุ่มตัวอย่าง					
	คณะศึกษาศาสตร์		คณะศิลปศาสตร์		คณะวิทยาศาสตร์		การกีฬาและสุขภาพ		คณะศึกษาศาสตร์		คณะศิลปศาสตร์	
	ช.	ญ.	ช.	ญ.	ช.	ญ.	ช.	ญ.	ช.	ญ.	ช.	ญ.
1. วิทยาเขตอุดรธานี	95	85	90	53	68	65	25	25	15	15	10	10
2. วิทยาเขตศรีสะเกษ	90	85	85	57	59	50	25	25	15	15	10	10
3. วิทยาเขตชัยภูมิ	80	68	68	58	56	57	25	25	15	15	10	10
4. วิทยาเขตมหาสารคาม	92	93	83	90	40	40	25	25	15	15	10	10
รวม	1,707 คน						400 คน					

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการ

พลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านวิธีสอน

และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านอุปกรณ์สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการวัดและ

ประเมินผล ว่ามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วน

ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง

เห็นด้วยน้อย และ เห็นด้วยน้อยที่สุด โดยผู้วิจัยกำหนดค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก

คะแนน 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

คะแนน 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

และแปลความหมายของระดับค่าเฉลี่ยดังนี้ (ทศรี วงศ์รัตนะ. 2550: 69)

4.50 – 5.00	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด

(Open – Ended Questionnaires)

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ใน 5 ด้านคือ ด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านอุปกรณ์และสถานที่ และด้านการวัดและประเมินผล
2. ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามโดยรวบรวมจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
3. สร้างแบบสอบถามโดยให้ครอบคลุมเนื้อหาตามกรอบแนวคิดของการวิจัยใน 5 ด้านคือ ด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านอุปกรณ์และสถานที่ และด้านการวัดและประเมินผล
4. นำไปปรึกษาประธานกรรมการ และกรรมการควบคุมปริญญาโท
5. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือด้านความเที่ยงตรงของเนื้อหาและโครงสร้างด้วยวิธีเชิงประจักษ์ (Face Validity)
6. แก้ไขตามผู้เชี่ยวชาญตรวจพิจารณา แล้วนำไปปรึกษาประธาน และกรรมการควบคุมปริญญาโทพิจารณาความสมบูรณ์ของแบบสอบถามอีกครั้ง
7. นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95
8. นำแบบสอบถามที่ผ่านการหาคุณภาพของเครื่องมือแล้วไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม ดังนี้

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงรองอธิการบดี สถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. นำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง โดยมีผู้ช่วยวิจัยทั้ง 4 วิทยาเขต และนัดหมายวัน เวลาที่จะได้รับแบบสอบถามคืน
3. เก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง
4. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความถูกต้องแล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์ต่อไป

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. นำข้อมูลของแบบสอบถามตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. ข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความคิดเห็น แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง โดยใช้สถิติที (t- test Independent) กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ระหว่างคณะวิชา และวิทยาเขตที่ศึกษา โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance : ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างจะเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe' Method) กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. นำข้อมูลตอนที่ 3 ซึ่งเป็นแบบสอบถามข้อเสนอแนะ และความคิดเห็นมาวิเคราะห์คำตอบจากแบบสอบถามปลายเปิด โดยการสังเคราะห์จัดหมวดหมู่ และลำดับของคำตอบตัดข้อมูลที่มีความซ้ำซ้อนกันออก เรียบเรียงภาษาให้ถูกต้องแต่คงความหมายเดิมไว้มาสรุปเป็นรายด้าน และนำเสนอเป็นความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

n	แทน	กลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบที (t-distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบเอฟ (F-distribution)
df	แทน	ชั้นแห่งความอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนกำลังสอง (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนกำลังสอง (Mean of Square)
p	แทน	ความน่าจะเป็น
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เป็นขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 นำข้อมูลสถานภาพทั่วไปของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำมาแปลความหมายเป็นระดับความคิดเห็น แล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นตามตัวแปรที่ศึกษา ดังนี้

1. ตัวแปรเพศ โดยใช้สถิติที (t-test Independent)
2. ตัวแปรคณะที่ศึกษา และวิทยาเขตที่ศึกษา โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ

ทางเดียว (One-Way ANOVA) ในกรณีที่ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะนำไปทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 4 ข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ มาสรุปเป็นรายด้านและนำเสนอเป็นความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของนักศึกษา มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตาราง 2 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	200	50.00
หญิง	200	50.00
รวม	400	100.00
2. คณะ		
คณะศึกษาศาสตร์	200	50.00
คณะศิลปศาสตร์	120	30.00
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ	80	20.00
รวม	400	100.00
3. วิทยาเขต		
อุดรธานี	100	25.00
ชัยภูมิ	100	25.00
มหาสารคาม	100	25.00
ศรีสะเกษ	100	25.00
รวม	400	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 400 คน ประกอบด้วยนักศึกษาชาย 200 คน และนักศึกษานหญิง 200 คน เมื่อจำแนกตามคณะที่ศึกษา พบว่า เป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 คณะศิลปศาสตร์ จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 และคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และจำแนกตามวิทยาเขตที่ศึกษา พบว่า ศึกษาที่วิทยาเขตอุดรธานี วิทยาเขตชัยภูมิ วิทยาเขตมหาสารคาม และวิทยาเขตศรีสะเกษ วิทยาเขตละ 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรของสถาบัน การพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน และนำมาแปลความหมายเป็นระดับความคิดเห็น แล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง

ตาราง 3 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ด้านหลักสูตร (n = 400)

รายการ	ความคิดเห็น		ระดับ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. หลักสูตรกำหนดเนื้อหาวิชาได้อย่างเหมาะสม	3.94	0.69	มาก
2. หลักสูตรกำหนดจำนวนหน่วยกิต ในแต่ละรายวิชาได้อย่างเหมาะสม	3.95	0.72	มาก
3. หลักสูตรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง	4.19	0.83	มาก
4. เนื้อหาวิชาที่เรียนมีความเหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียน	3.91	0.82	มาก
5. เนื้อหาวิชาที่เรียนมีความสอดคล้องกับหลักสูตรที่กำหนดไว้	4.01	0.74	มาก
6. เนื้อหาวิชาที่เรียนสามารถทำความเข้าใจได้ง่าย	3.82	0.80	มาก
7. ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จากการเรียนรู้ตามหลักสูตรที่แท้จริง	3.94	0.79	มาก
8. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิต	4.01	0.82	มาก
9. จำนวนวิชาที่เปิดสอนตามหลักสูตรเพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน	3.88	0.86	มาก
10. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเน้นให้ผู้เรียนสามารถคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น	4.04	0.81	มาก
11. หลักสูตรตรงกับความต้องการของผู้เรียน	3.89	0.83	มาก
รวม	3.96	0.57	มาก

จากตาราง 3 แสดงว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรของสถาบัน การพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ด้านหลักสูตร โดยรวมมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดของ ระดับ คือ หลักสูตรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.83)

ตาราง 4 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา
ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ด้านผู้สอน (n = 400)

รายการ	ความคิดเห็น		ระดับ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี	4.21	0.77	มาก
2. ผู้สอนสามารถสอนได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และตรงกับเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	4.02	0.80	มาก
3. ผู้สอนมีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับความเป็นครู	4.04	0.78	มาก
4. ผู้สอนแต่งกายเรียบร้อยเหมาะสมตามกาลเทศะ	4.26	0.81	มาก
5. ผู้สอนใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมในขณะที่ทำการสอน	4.05	0.79	มาก
6. ผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการสอน และตรงเวลา	4.02	0.90	มาก
7. ผู้สอนมีพฤติกรรมและปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน	4.09	0.83	มาก
8. ผู้สอนใช้วาจาสุภาพกับผู้เรียนและเพื่อนอาจารย์	4.08	0.76	มาก
9. ผู้สอนมีการวางแผนและเตรียมการสอนมาอย่างดี	4.12	0.83	มาก
10. ผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในการจัดการเรียนรู้	4.04	0.88	มาก
11. ผู้สอนสามารถใช้สื่อประกอบการสอนได้สอดคล้องกับเนื้อหาเป็นอย่างดี	3.97	0.83	มาก
12. ผู้สอนมีความสามารถในการคุมชั้นเรียนได้ดี	3.96	0.80	มาก
13. ผู้สอนมีเทคนิควิธีการสอนที่ดี	4.01	0.83	มาก
14. ผู้สอนให้ความยุติธรรมแก่นิสิตทุกคนไม่ลำเอียง	4.01	0.82	มาก
15. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ อยู่เสมอ	4.15	0.79	มาก
รวม	4.07	0.61	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ด้านผู้สอน โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.07$, S.D. = 0.61) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดของระดับ คือ ผู้สอนแต่งกายเรียบร้อยเหมาะสมตามกาลเทศะ ($\bar{x} = 4.26$, S.D. = 0.81)

ตาราง 5 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา
ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
(n = 400)

รายการ	ความคิดเห็น		ระดับ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. มีการใช้วิธีสอนหลากหลาย	3.96	0.82	มาก
2. ใช้วิธีสอนโดยยึดความแตกต่างระหว่างบุคคล	3.78	0.79	มาก
3. ใช้วิธีสอนกระตุ้นให้รู้จักคิด วิเคราะห์และแสวงหาความรู้เพิ่มเติม	3.97	0.80	มาก
4. ใช้สื่อและอุปกรณ์การสอนเหมาะสมกับเนื้อหารายวิชา	3.93	0.82	มาก
5. จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน	3.92	0.86	มาก
6. กิจกรรมการเรียนรู้มีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม	3.95	0.82	มาก
7. มีการแนะนำแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายแก่ผู้เรียน	3.92	0.83	มาก
8. กิจกรรมการเรียนรู้มีการบูรณาการเนื้อหากับวิชาต่างๆ	3.88	0.83	มาก
9. มีตำราหลักหรือเอกสารประกอบการสอนที่ตรงกับเนื้อหาอย่างเหมาะสม	3.92	0.84	มาก
10. กำหนดให้ผู้เรียนได้ใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นเพื่อการเรียนรู้	3.84	0.93	มาก
11. ใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน	3.79	0.89	มาก
12. มีการสรุปบทเรียนกับการนำไปใช้จริงของผู้เรียน	3.90	0.79	มาก
รวม	3.90	0.63	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.90$, S.D. = 0.63) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดของระดับ คือ ใช้วิธีสอนกระตุ้นให้รู้จักคิด วิเคราะห์และแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ($\bar{x} = 3.97$, S.D. = 0.80)

ตาราง 6 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก (n=400)

รายการ	ความคิดเห็น		ระดับ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. มีอุปกรณ์การจัดการเรียนรู้และกีฬาเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	3.99	0.98	มาก
2. ห้องเรียนสะอาดเหมาะสมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.80	0.96	มาก
3. ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์มีความพร้อมในการจัดการเรียนรู้	3.74	1.00	มาก
4. ห้องปฏิบัติการทางคอมพิวเตอร์มีความพร้อมในการจัดการเรียนรู้	3.51	1.05	มาก
5. ห้องปฏิบัติการทางภาษามีความพร้อมในการจัดการเรียนรู้	3.58	1.04	มาก
6. ศูนย์วิทยบริการมีหนังสือที่ทันสมัยเพียงพอสำหรับการศึกษาค้นคว้า	3.60	1.00	มาก
7. ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬามีความพร้อม ต่อการจัดการเรียนรู้และบริการอยู่เสมอ	3.89	0.92	มาก
8. มีอุปกรณ์ทางโสตทัศนศึกษาที่ทันสมัยและเพียงพอ	3.73	0.93	มาก
9. มีตู้เก็บสิ่งของ (Locker) ไว้บริการ	3.27	1.17	ปานกลาง
10. สนามกีฬาที่มีความเหมาะสมต่อการจัดการเรียนรู้และฝึกกีฬา	4.10	0.92	มาก
11. สถานที่สำหรับออกกำลังกายเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	4.14	0.86	มาก
12. มีจุดให้บริการน้ำดื่ม ที่สะอาด เพียงพอ	3.36	1.23	ปานกลาง
13. ห้องน้ำมีความเหมาะสม สะอาด ปลอดภัยและเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	3.55	1.09	มาก
14. โรงอาหารสะอาด ถูกสุขลักษณะ กว้างขวาง เพียงพอ	3.42	1.19	ปานกลาง
15. สถาบันมีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่สะอาด รื่นรมย์เหมาะสมกับการเป็นสถาบันการศึกษา	4.04	0.87	มาก
รวม	3.71	0.73	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.71$, S.D.= 0.73) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดของระดับ คือสถานที่สำหรับออกกำลังกายเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน ($\bar{x} = 4.14$, S.D.= 0.86) แต่มีข้อที่นักศึกษามีความคิดเห็นว่าเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางคือมีตู้เก็บสิ่งของ (Locker) ไว้บริการ ($\bar{x} = 3.27$, S.D.= 1.17) มีจุดให้บริการน้ำดื่ม ที่สะอาด เพียงพอ ($\bar{x} = 3.36$, S.D.= 1.23) และโรงอาหารสะอาดถูกสุขลักษณะกว้างขวางเพียงพอ ($\bar{x} = 3.42$, S.D.= 1.19)

ตาราง 7 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา
ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ด้านการวัดและประเมินผล (n = 400)

รายการ	ความคิดเห็น		ระดับ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ชี้แจงให้ผู้เรียนทราบเกณฑ์และวิธีการทดสอบในเนื้อหาวิชาที่สอน	3.99	0.73	มาก
2. วัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้	3.90	0.77	มาก
3. แจกวิธีวัดและประเมินผลให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้า ก่อนการวัดและประเมินผลทุกครั้ง	3.97	0.76	มาก
4. มีการเก็บคะแนนจากการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ	4.00	0.83	มาก
5. มีการวัดและประเมินผลจากการกิจกรรมการเรียนรู้เป็นระยะ	3.95	0.79	มาก
6. ใช้เครื่องมือในการวัดและประเมินผลที่มีคุณภาพและเหมาะสม	3.88	0.83	มาก
7. มีแบบทดสอบทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	3.96	0.87	มาก
8. ประเมินผลการเรียนของผู้เรียนด้วยความยุติธรรม	3.94	0.88	มาก
9. การให้คะแนนอิงผลงานที่แจ้งให้ทราบล่วงหน้าและมีเกณฑ์การตัดสินที่แน่นอน	3.91	0.85	มาก
10. มีการวัดและประเมินผลก่อนเรียน ขณะเรียน และหลังเรียน	3.94	0.83	มาก
รวม	3.94	0.63	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.94$, S.D. = 0.63) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดของระดับ คือ มีการเก็บคะแนนจากการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.83)

ตาราง 8 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา
ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 (n=400)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านหลักสูตร	3.96	0.57	มาก
2. ด้านผู้สอน	4.07	0.61	มาก
3. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.90	0.63	มาก
4. ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.71	0.73	มาก
5. ด้านการวัดและประเมินผล	3.94	0.63	มาก
รวม	3.92	0.56	มาก

จากตาราง 8 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.92$, S.D. = 0.56)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552

ตาราง 9 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 **ตามตัวแปรเพศ**

รายการ	นักศึกษาชาย		นักศึกษาหญิง		t	p
	(n = 200)		(n = 200)			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ด้านหลักสูตร	3.95	0.57	3.97	0.57	0.28	.781
2. ด้านผู้สอน	4.03	0.62	4.11	0.59	1.28	.201
3. ด้านการวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.89	0.64	3.90	0.61	0.18	.858
4. ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.65	0.78	3.77	0.68	1.65	.100
ความสะดวก						
5. ด้านการวัดและประเมินผล	3.93	0.58	3.96	0.69	0.40	.688
รวม	3.89	0.56	3.94	0.55	0.90	.367

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 นักศึกษาชาย มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.89 (S.D. = 0.56) และนักศึกษาหญิง มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.94 (S.D. = 0.55) เมื่อทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 10 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา
ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 จำแนกตามตัวแปรคณะที่ศึกษา

รายการ	ศึกษาศาสตร์		ศิลปศาสตร์		วิทยาศาสตร์การกีฬา	
	(n = 200)		(n = 120)		(n = 80)	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
1. ด้านหลักสูตร	3.97	0.53	3.92	0.62	4.00	0.60
2. ด้านผู้สอน	4.09	0.55	4.01	0.66	4.11	0.66
3. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.91	0.52	3.84	0.68	3.94	0.76
4. ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.68	0.69	3.72	0.80	3.78	0.74
5. ด้านการวัดและประเมินผล	3.94	0.60	3.91	0.62	4.00	0.74
รวม	3.92	0.49	3.88	0.61	3.97	0.62

จากตาราง 10 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.92 (S.D. = 0.49) คณะศิลปศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.88 (S.D. = 0.61) และคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.97 (S.D. = 0.62)

ตาราง 11 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบัน
การพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ตามตัวแปรคณะที่ศึกษา

รายการ	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2	0.39	0.19	0.59	.553
	ภายในกลุ่ม	397	129.52	0.33		
2. ด้านผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.58	0.29	0.78	.458
	ภายในกลุ่ม	397	146.69	0.37		
3. ด้านวิธีสอนและการจัด กิจกรรมการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	2	0.55	0.28	0.70	.495
	ภายในกลุ่ม	397	155.67	0.39		
4. ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และ สิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	2	0.55	0.28	0.51	.598
	ภายในกลุ่ม	397	213.39	0.54		
5. ด้านการวัดและ ประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	2	0.41	0.21	0.51	.602
	ภายในกลุ่ม	397	160.43	0.40		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.36	0.18	0.58	.560
	ภายในกลุ่ม	397	122.73	0.31		

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 แสดงว่า นักศึกษาที่ศึกษาในคณะต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้
ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552
ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 12 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา
ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 จำแนกตามตัวแปรวิทยาเขต

รายการ	วิทยาเขตที่ศึกษา							
	อุดรธานี		ชัยภูมิ		มหาสารคาม		ศรีสะเกษ	
	(n = 100)		(n = 100)		(n = 100)		(n = 100)	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
1. ด้านหลักสูตร	4.03	0.55	3.99	0.51	4.08	0.50	3.75	0.66
2. ด้านผู้สอน	4.11	0.52	4.11	0.61	4.20	0.53	3.85	0.70
3. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.06	0.59	3.86	0.62	3.97	0.57	3.69	0.66
4. ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.91	0.68	3.82	0.53	3.61	0.80	3.52	0.83
5. ด้านการวัดและประเมินผล	4.03	0.65	3.95	0.65	4.01	0.54	3.79	0.67
รวม	4.03	0.54	3.95	0.50	3.97	0.50	3.72	0.63

จากตาราง 12 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 นักศึกษาวิทยาเขตอุดรธานี มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.03 (S.D. = 0.54) วิทยาเขตชัยภูมิ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.95 (S.D. = 0.50) วิทยาเขตมหาสารคาม มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.97 (S.D. = 0.50) และวิทยาเขตศรีสะเกษ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.72 (S.D. = 0.63)

ตาราง 13 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบัน
การพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ตามตัวแปรวิทยาเขต

รายการ	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	3	6.33	2.11	6.76*	.000
	ภายในกลุ่ม	396	123.58	0.31		
2. ด้านผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	3	6.64	2.21	6.23*	.000
	ภายในกลุ่ม	396	140.62	0.36		
3. ด้านวิธีสอนและการจัด กิจกรรมการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	3	7.86	2.62	6.99*	.000
	ภายในกลุ่ม	396	148.37	0.37		
4. ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และ สิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	3	9.82	3.27	6.35*	.000
	ภายในกลุ่ม	396	204.12	0.52		
5. ด้านการวัดและ ประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	3	3.68	1.23	3.09*	.027
	ภายในกลุ่ม	396	157.16	0.40		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	5.56	1.85	6.25*	.000
	ภายในกลุ่ม	396	117.52	0.30		

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 แสดงว่า นักศึกษาที่ศึกษาในวิทยาเขตต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้นจึงนำไปทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method)

ตาราง 14 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้
ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552
ด้านหลักสูตร ตามตัวแปรวิทยาเขต

วิทยาเขต		อุดรธานี	ชัยภูมิ	มหาสารคาม	ศรีสะเกษ
	$\bar{x}$	4.03	3.99	4.08	3.75
อุดรธานี	4.03	-	0.04 (p=1.00)	0.05 (p=1.00)	0.28* (p=.003)
ชัยภูมิ	3.99		-	0.09 (p=1.00)	0.24* (p=.016)
มหาสารคาม	4.08			-	0.33* (p=.000)
ศรีสะเกษ	3.75				-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ด้านหลักสูตร ของนักศึกษาวิทยาเขตศรีสะเกษ แตกต่างกับ นักศึกษาวิทยาเขตอุดรธานี ชัยภูมิ และมหาสารคาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 15 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้
ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552
ด้านผู้สอน ตามตัวแปรวิทยาเขต

วิทยาเขต		อุดรธานี	ชัยภูมิ	มหาสารคาม	ศรีสะเกษ
	$\bar{x}$	4.11	4.11	4.20	3.85
อุดรธานี	4.11	-	0.00	0.09	0.26*
			(p=1.000)	(p=1.000)	(p=.017)
ชัยภูมิ	4.11		-	0.09	0.26*
				(p=1.000)	(p=.013)
มหาสารคาม	4.20			-	0.35*
					(p=.000)
ศรีสะเกษ	3.85				-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบัน
การพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ด้านผู้สอน ของนักศึกษาวิทยาเขต
ศรีสะเกษ แตกต่างกับ นักศึกษาวิทยาเขตอุดรธานี ชัยภูมิ และมหาสารคาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 16 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้
ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552
ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามตัวแปรวิทยาเขต

วิทยาเขต		อุดรธานี	ชัยภูมิ	มหาสารคาม	ศรีสะเกษ
	$\bar{x}$	4.06	3.86	3.97	3.69
อุดรธานี	4.06	-	0.20 (p=.128)	0.09 (p=1.00)	0.37* (p=.000)
ชัยภูมิ	3.86		-	0.11 (p=1.00)	0.17 (p=.263)
มหาสารคาม	3.97			-	0.28* (p=.006)
ศรีสะเกษ	3.69				-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาวิทยาเขตศรีสะเกษ แตกต่างกับ นักศึกษาวิทยาเขตอุดรธานี และมหาสารคาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 17 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้
ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552
ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ตามตัวแปรวิทยาเขต

วิทยาเขต		อุดรธานี	ชัยภูมิ	มหาสารคาม	ศรีสะเกษ
	$\bar{x}$	3.91	3.82	3.61	3.52
อุดรธานี	3.91	-	0.09 (p=1.00)	0.30* (p=.021)	0.39* (p=.001)
ชัยภูมิ	3.82		-	0.21 (p=.263)	0.30* (p=.020)
มหาสารคาม	3.61			-	0.09 (p=1.00)
ศรีสะเกษ	3.52				-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ของนักศึกษาวิทยาเขตศรีสะเกษ แตกต่างกับ นักศึกษาวิทยาเขตอุดรธานี และชัยภูมิ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาวิทยาเขตอุดรธานี แตกต่างกับ นักศึกษาที่ศึกษาวิทยาเขตมหาสารคาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 18 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้
ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552
ด้านการวัดและประเมินผล ตามตัวแปรวิทยาเขต

วิทยาเขต		อุดรธานี	ชัยภูมิ	มหาสารคาม	ศรีสะเกษ
	$\bar{x}$	4.03	3.95	4.01	3.79
อุดรธานี	4.03	-	0.08 (p=1.00)	0.02 (p=1.00)	0.24* (p=.036)
ชัยภูมิ	3.95		-	0.06 (p=1.00)	0.16 (p=.451)
มหาสารคาม	4.01			-	0.22 (p=.079)
ศรีสะเกษ	3.79				-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบัน
การพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ด้านการวัดและการประเมินผล
ของนักศึกษาวิทยาเขตศรีสะเกษ แตกต่างกับ นักศึกษาวิทยาเขตอุดรธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 19 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้
ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552
รวมทุกด้าน ตามตัวแปรวิทยาเขต

วิทยาเขต		อุดรธานี	ชัยภูมิ	มหาสารคาม	ศรีสะเกษ
	$\bar{x}$	4.03	3.95	3.97	3.72
อุดรธานี	4.03	-	0.08 (p=1.00)	0.05 (p=1.00)	0.31* (p=.000)
ชัยภูมิ	3.95		-	0.02 (p=1.00)	0.23 (p=.021)
มหาสารคาม	3.97			-	0.25 (p=.006)
ศรีสะเกษ	3.72				-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบัน
การพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ของนักศึกษาวิทยาเขตศรีสะเกษ
แตกต่างกับ นักศึกษาวิทยาเขตอุดรธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

1. ด้านหลักสูตร

อยากให้เพิ่มเนื้อหาทางวิชาการอีก และเน้นการปฏิบัติมากขึ้น สามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง เข้ากับสภาวะปัจจุบัน และตรงตามความต้องการของสังคม

2. ด้านผู้สอน

ครูผู้สอนมีความรู้ดีมาก สอนได้สนุกสนาน แต่งกายสุภาพ เป็นกันเอง ให้ความรู้ดี เข้าใจง่าย ตรงต่อเวลา มีแบบแผนในการสอน ให้ความสนใจนักศึกษาเท่าเทียมกันหมด

3. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

อยากให้จัดกิจกรรมตามความต้องการของนักศึกษา สอดคล้องกับวิชาที่เรียน ควรเพิ่มกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้น ให้ทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม ทำให้นักศึกษามีความรู้และประสบการณ์

4. ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก

ควรปรับปรุงโรงอาหาร เพิ่มจุดบริการน้ำดื่ม และตู้เก็บสิ่งของ (Locker) ให้พอเพียง และอุปกรณ์ต่าง ๆ ควรมีตราของสถาบัน

5. ด้านการวัดและประเมินผล

ต้องการให้มีการแจ้งล่วงหน้าอย่างชัดเจน ให้ผู้สอนใช้ความเป็นกลางและยุติธรรม มีมาตรฐานในการประเมิน

6. ด้านอื่นๆ

อยากให้พัฒนาเป็นมหาวิทยาลัยพลศึกษา อยากให้มีคณะเพิ่มขึ้นอีก อยากให้มีการประชาสัมพันธ์ให้บุคคลทั่วไปรู้จักสถาบันการพลศึกษามากยิ่งขึ้น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย และวิธีดำเนินการวิจัย

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษานหญิงที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552
4. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี วิทยาเขตชัยภูมิ วิทยาเขตมหาสารคาม และวิทยาเขตศรีสะเกษ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา ที่ศึกษาอยู่ในวิทยาเขตอุดรธานี วิทยาเขตมหาสารคาม วิทยาเขตชัยภูมิ และวิทยาเขตศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2552 จำนวน 400 คน เป็นชาย 200 คน และหญิง 200 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นอย่างไม่เป็นสัดส่วน (Non-Proportional Stratified Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้
 - 1.1 เพศ ได้แก่ เพศชาย และเพศหญิง
 - 1.2 คณะ จำแนกเป็น คณะศึกษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ
 - 1.3 วิทยาเขตที่ศึกษา ได้แก่ วิทยาเขตอุดรธานี วิทยาเขตชัยภูมิ วิทยาเขตมหาสารคาม และวิทยาเขตศรีสะเกษ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการวัดและประเมินผล แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และ เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open – Ended Questionnaires)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงรองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. นำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง โดยมีผู้ช่วยวิจัยทั้ง 4 วิทยาเขต และนัดหมายวัน เวลาที่จะได้รับแบบสอบถามคืน
3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
4. แบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง แล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์ต่อไป

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลของแบบสอบถามตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความคิดเห็น โดยแปลความหมายของระดับค่าเฉลี่ยดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2550: 69)

4.50 – 5.00	หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

1.00 – 1.49 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง โดยใช้สถิติที (t- test Independent) กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ระหว่างคณะวิชา และวิทยาเขตที่ศึกษา โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance : ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างจะเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe' Method) กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. นำข้อมูลตอนที่ 3 ซึ่งเป็นแบบสอบถามข้อเสนอแนะ และความคิดเห็นมาวิเคราะห์คำตอบจากแบบสอบถามปลายเปิด โดยการสังเคราะห์จัดหมวดหมู่ และลำดับของคำตอบตัดข้อมูลที่มีความซ้ำซ้อนกันออก เรียบเรียงภาษาให้ถูกต้องแต่คงความหมายเดิมไว้มาสรุปเป็นรายด้าน และนำเสนอเป็นความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม คณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 คณะศิลปศาสตร์ จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 และคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 แยกตามวิทยาเขตที่ศึกษา คือ วิทยาเขตอุดรธานี จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 วิทยาเขตชัยภูมิ จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 วิทยาเขตมหาสารคาม จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และวิทยาเขตศรีสะเกษ จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00

2. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$, S.D.= 0.56) และจำแนกเป็นรายด้าน ดังนี้

2.1 ด้านหลักสูตร โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$, S.D.=0.57)

2.2 ด้านผู้สอน โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, S.D.= 0.61)

2.3 ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$, S.D.= 0.63)

2.4 ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 0.73)

2.5 ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.63)

3. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552

3.1 ตามตัวแปรเพศ นักศึกษาชาย มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.89 (S.D. = 0.56) และนักศึกษาหญิง มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.94 (S.D. = 0.55) เมื่อทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ไม่แตกต่างกัน

3.2 ตามตัวแปรคณะที่ศึกษา นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.92 (S.D. = 0.49) คณะศิลปศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.88 (S.D. = 0.61) และคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.97 (S.D. = 0.62) เมื่อทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในคณะแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ไม่แตกต่างกัน

3.3 ตามตัวแปรวิทยาเขตที่ศึกษา นักศึกษาวิทยาเขตอุดรธานีมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.03 (S.D. = 0.54) วิทยาเขตชัยภูมิ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.95 (S.D. = 0.50) วิทยาเขตมหาสารคาม มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.97 (S.D. = 0.50) และวิทยาเขตศรีสะเกษ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.72 (S.D. = 0.63) เมื่อทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในวิทยาเขตแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ พบว่า

3.3.1 ความคิดเห็น ด้านหลักสูตร ของนักศึกษาวิทยาเขตศรีสะเกษ แตกต่างกับ นักศึกษาวิทยาเขตอุดรธานี ชัยภูมิ และมหาสารคาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้น ไม่แตกต่างกัน

3.3.2 ความคิดเห็น ด้านผู้สอน ของนักศึกษาวิทยาเขตศรีสะเกษ แตกต่างกับ นักศึกษาวิทยาเขตอุดรธานี ชัยภูมิ และมหาสารคาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้น ไม่แตกต่างกัน

3.3.3 ความคิดเห็น ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ของนักศึกษา วิทยาเขตศรีสะเกษ แตกต่างกับ นักศึกษาวิทยาเขตอุดรธานี และมหาสารคาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

3.3.4 ความคิดเห็น ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ของนักศึกษา วิทยาเขตศรีสะเกษ แตกต่างกับ นักศึกษาวิทยาเขตอุดรธานี และชัยภูมิ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาวิทยาเขตอุดรธานี แตกต่างกับ นักศึกษาที่ศึกษาวิทยาเขตมหาสารคาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

3.3.5 ความคิดเห็น ด้านการวัดและประเมินผล ของนักศึกษาวิทยาเขตศรีสะเกษ แตกต่างกับ นักศึกษาวิทยาเขตอุดรธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

3.3.6 ความคิดเห็น รวมทุกด้าน ของนักศึกษาวิทยาเขตศรีสะเกษ แตกต่างกับ นักศึกษาวิทยาเขตอุดรธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

4. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

4.1 ด้านหลักสูตร

ต้องการให้เพิ่มเนื้อหาทางวิชาการอีก และเน้นการปฏิบัติมากขึ้น สามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง เข้ากับสภาวะปัจจุบัน และตรงตามความต้องการของสังคม

4.2 ด้านผู้สอน

ครูผู้สอนมีความรู้ดีมาก สอนได้สนุกสนาน แต่งกายสุภาพ เป็นกันเอง ให้ความรู้ดี เข้าใจง่าย ตรงต่อเวลา มีแบบแผนในการสอน ให้ความสนใจนักศึกษาเท่าเทียมกันหมด

4.3 ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ต้องการให้จัดกิจกรรมตามความต้องการของนักศึกษา สอดคล้องกับวิชาที่เรียน ควรเพิ่มกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้น ให้ทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม ทำให้นักศึกษามีความรู้และประสบการณ์

4.4 ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก

ควรปรับปรุงโรงอาหาร เพิ่มจุดบริการน้ำดื่ม และตู้เก็บสิ่งของ (Locker) ให้พอเพียง และอุปกรณ์ต่าง ๆ ควรมีตราของสถาบัน

4.5 ด้านการวัดและประเมินผล

ต้องการให้มีการแจ้งล่วงหน้าชัดเจน ขอให้ผู้สอนใช้ความเป็นกลางและยุติธรรม มีมาตรฐานในการประเมิน

4.6 ด้านอื่น ๆ

อยากให้พัฒนาเป็นมหาวิทยาลัยพลศึกษา อยากให้มีคณะเพิ่มขึ้นอีก อยากให้มีการประชาสัมพันธ์ให้บุคคลทั่วไปรู้จักสถาบันการพลศึกษามากยิ่งขึ้น

อภิปรายผล

1. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาได้รับความรู้และประสบการณ์จากการเข้ามาศึกษาในสถาบันการพลศึกษาทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติในทุกสาขาวิชา มีทักษะในวิชาชีพ มีความรู้เทคนิคเฉพาะทาง มีความคิดสร้างสรรค์ เจตคติที่ดี สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถแก้ปัญหาและปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน สามารถดำรงชีพได้อย่างมีความสุข นักศึกษาได้รับประโยชน์จากการเรียนรู้ด้านการพลศึกษาอย่างครบถ้วนตามหลักสูตร เป็นการเรียนรู้ในสภาพจริงที่เป็นไปตามความคาดหวังของการเข้ามาศึกษาในสถาบันการพลศึกษา ดังที่ นิรชา ทองธรรมชาติ (2544: 18) กล่าวว่า การเรียนรู้หมายถึง กระบวนการที่ทำให้คนเกิดความเปลี่ยนแปลงในด้านพฤติกรรม และความคิด โดยคนสามารถที่จะเรียนรู้ได้ในลักษณะที่แตกต่างกัน ซึ่งการเรียนรู้เป็นกระบวนการทั้งด้านสมรรถภาพ ทักษะ และเจตคติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ แผน เจริญนัย (2537: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่องปัญหาการเรียนการสอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา พบว่า ด้านประโยชน์ที่ได้รับ นิสิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าได้ประโยชน์จากการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 54.40 และสอดคล้องกับ ชาญณรงค์ คำเพชร (2549: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548 พบว่าความคิดเห็นโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ จรูญศักดิ์ เบญจมาตย์ (2551: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.92 และ 0.44 ตามลำดับ

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประจำปีการศึกษา 2552

2.1 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบัน

การพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง พบว่าไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ กิจกรรมการเรียนรู้ในหลักสูตร ที่นักศึกษาได้เรียนรู้และปฏิบัติในแต่ละคณะวิชา มีการจัดกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม เพศหญิงและเพศชาย สามารถปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันได้เป็นอย่างดี นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนรู้ รวมทั้งการฝึกประสบการณ์วิชาชีพอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลูค และซินแคล (Luke; & Sinclair. 1996: 31 – 46) ได้วิจัยเรื่อง “ความแตกต่างทางเพศกับเจตคติต่อวิชาพลศึกษา” ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ได้แก่ เนื้อหาวิชา พฤติกรรมการสอนของครู บรรยากาศภายในชั้นเรียน การรับรู้ อุปสรรค และไม่มี ความแตกต่างระหว่างเพศเกี่ยวกับปัจจัยทั้งหมดนี้ และ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประสิทธิ์ ผลพฤษ (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2545 พบว่า นิสิตชายและนิสิตหญิงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

2.2 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบัน

การพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ระหว่างคณะศึกษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ พบว่าไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ กิจกรรมการเรียนรู้ของแต่ละคณะวิชาสามารถจัดสถานการณ์ได้ตรงตามหลักสูตรของสถาบัน การพลศึกษาที่กำหนดไว้ ทำให้นักศึกษาที่เรียนในคณะวิชาได้รับประสบการณ์ที่เป็นไปตามแนวทางของหลักสูตรที่ต้องการเข้ามาศึกษา จึงทำให้ความคิดเห็นโดยรวมของนักศึกษาแต่ละคณะวิชาไม่แตกต่างกัน ดังที่ นุสรา ตติไตรสกุล (2545: 19) ได้สรุปความหมายของหลักสูตรไว้ว่า หมายถึง แผนการศึกษาที่กำหนดความมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน ประสบการณ์ที่จัดให้กับผู้เรียน และการประเมินผล เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพ และบรรลุความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับ ชูระวี สุริยจันทร์ และคณะ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง สภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์และนักเรียนในสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ และคณะศิลปศาสตร์ มีความคิดเห็นต่อสภาพที่เป็นจริง และความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน

2.3 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการ

พลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ระหว่างวิทยาเขตศรีสะเกษกับวิทยาเขตอุดรธานี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเกิดจากการบริหารจัดการภายในวิทยาเขตที่ยังไม่เรียบร้อยเท่าที่ควร เนื่องจากวิทยาเขตศรีสะเกษ ได้ปรับเปลี่ยนผู้บริหารชุดใหม่ ในต้นปีการศึกษา 2552 มีการปรับเปลี่ยนตัวบุคลากร และปรับสภาพแวดล้อมใน

ทุกด้านของสถาบัน ที่อาจส่งผลกระทบให้การจัดการเรียนรู้ของวิทยาเขตศรีสะเกษแตกต่างไปจากวิทยาเขตอื่นๆ ที่ไม่ได้มีการเปลี่ยนการบริหารจัดการภายในวิทยาเขต ดังนั้นความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาเขตศรีสะเกษที่แตกต่างไปจากวิทยาเขตอื่นๆ นั้น อาจเป็นผลกระทบมาจากการปรับเปลี่ยนผู้บริหารก็เป็นได้ดังที่ ราชันย์ บุญธิมา (2542: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่เอื้อต่อผลสำเร็จของการนำหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดเชียงราย โดยศึกษาระดับผลสำเร็จของการนำหลักสูตรไปปฏิบัติ และเพื่อค้นหาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสำเร็จของการนำหลักสูตรไปปฏิบัติ ผลการวิจัยพบว่า การติดต่อสื่อสารของผู้บริหาร และพฤติกรรมกรรมการบริหาร การเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร มีอิทธิพลต่อค่าเฉลี่ยผลสำเร็จของการนำหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นไปปฏิบัติในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดเชียงราย จากผลการวิจัยของ ราชันย์ บุญธิมา อาจสรุปได้ว่าการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตศรีสะเกษ ทำให้สภาพการณ์โดยรวมของการจัดการและบรรยากาศภายใน รวมถึงการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันมีความเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม จึงส่งผลให้ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาเขตศรีสะเกษแตกต่างจากวิทยาเขตอื่น ๆ ดังที่ ฮอย และมิสเกล (ราชันย์ บุญธิมา. 2542: 377; อ้างอิงจาก Hoy; & Miskel. 1982: 185-186) กล่าวว่า บรรยากาศของโรงเรียน หมายถึง คุณลักษณะเฉพาะที่เกิดขึ้นภายในโรงเรียนที่เป็นผลมาจากความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารโรงเรียนและกลุ่มบุคคลในโรงเรียน มีผลทำให้โรงเรียนแห่งหนึ่งแตกต่างจากโรงเรียนอีกแห่งหนึ่ง และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคลากรในโรงเรียน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกด้าน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อทำให้ทราบว่ายังมีองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ในด้านที่เกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ได้แก่ การบริการน้ำดื่ม และตู้เก็บสิ่งของ (Locker) และโรงอาหารที่สะอาดถูกสุขลักษณะ ที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น ดังนั้นจึงควรนำผลการวิจัยเสนอต่อผู้บริหารและคณาจารย์ของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อนำผลการวิจัยไปเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไขส่วนที่ยังไม่เหมาะสม และเพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป โดยให้สอดคล้องเหมาะสมกับความต้องการของนักศึกษา เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประโยชน์สูงสุดกับผู้สอนและนักศึกษาของสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูผู้สอน ผู้บริหาร และผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในภาคอื่น ๆ
3. ควรมีการศึกษาติดตามผลการใช้หลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ปี 2548

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กฤษณา สิงห์โตแก้ว. (2551). ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชีของ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จรรยาดี เบญจมาศย์. (2551). ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อ การเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จรรยา แก่นวงศ์คำ. (2529). วิธีสอนวิชาเอก (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- จารุวรรณ บุญรอด. (2549). ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาใน โรงเรียนเตรียมทหาร ปีการศึกษา 2548. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จิรวุฒน์ วงศ์สวัสดิวัฒน์. (2542). ทศนคติความเชื่อพฤติกรรมวัดการพยากรณ์ และการเปลี่ยนแปลง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ.
- ชัชวาลย์ มาอยู่วัง. (2548). ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา พลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และ ประดิษฐ์ อุปรนัย. (2547). เอกสารการสอนชุดวิชาวิทยาการการสอน (Instructional Science) หน่วยที่ 1- 7. กรุงเทพฯ: บริษัท วิกเตอร์เพาเวอร์พอยท์ จำกัด
- ชาญณรงค์ คำเพชร. (2549). ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการ เรียนการสอนวิชาพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชาติชาย อิศรัมย์. (มปป). พฤติกรรมการสอนวิชาพลศึกษา 2. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลานามัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชิตชัย อุ่นอกพันธุ์ (2548). ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อคุณลักษณะของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่ การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ฐะวี สุริยจันทร์ และคณะ. (2550). สภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์และนักศึกษาในสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่. เชียงใหม่: สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่.
- ฐศรี วงศ์รัตนะ. (2550). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทวีสิทธิ์ สิทธิกร. (2531). หลักและการจัดโครงการสุขภาพในโรงเรียน. กรุงเทพฯ: อักษรพัฒนา.
- ทิตนา แหมมณี. (2545). กระบวนการเรียนรู้ ความหมาย แนวทางการพัฒนาและปัญหาข้อใจ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- . (2550). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทเวศร์ พริยะพจน์. (2545). การวิจัยทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธำรง บัวศรี. (2542). ทฤษฎีหลักสูตร : การออกแบบและพัฒนา. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- นิรชา ทองธรรมชาติ และคณะ. (2544). กลยุทธ์การฝึกอบรมและวิทยาการในยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพฯ: ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ.
- นุสรา ตติไตรสกุล. (2545). ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญส่ง โกสะ. (2542). วิธีวิจัยทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ประกอบ ปรีชานุกูล. (2548). สภาพและปัญหาการสอนพลศึกษาของครูพลศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2531). การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ประสิทธิ์ ผลพฤษ. (2546). ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2545. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2545). *การจัดการและการบริหารอาชีวศึกษา*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริม กรุงเทพฯ.
- ผจญ ชมจันทร์. (2550). *ความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดหนองคาย ปีการศึกษา 2549*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ผาณิต บิลมาศ. (2522). *คุณลักษณะของครูพลศึกษาที่พึงปรารถนาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาใน กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- แผน เจริญชัย. (2537). *ปัญหาการเรียนการสอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พจนา ทวีชัยสมาน. (2550). *การจัดการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนแสวงหาและค้นพบความรู้ด้วยตนเอง*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิชิต ภูติจันทร์. (2547). *การทดสอบและการประเมินผลทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ไพศาล วงศาโรจน์; และคณะ. (2546). *ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของ อาจารย์วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพในโครงการสมทบกับสถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาเขตกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ: ฝ่ายพัฒนาการศึกษาชุมชน วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ.
- มาลินี จุฑารพ. (2537). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: อักษราพัฒนา.
- ยุทธพงษ์ ไกรวรรณ. (2541). *เทคนิคและวิธีการสอน*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- รัตนา เฮงสวัสดิ์. (2547). *สุขศาสตร์ในโรงเรียน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ราชันย์ บุญธิมา. (2542). *ปัจจัยที่เอื้อต่อผลสำเร็จของการนำหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นไป ปฏิบัติ: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดเชียงราย*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ด. (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ลาวัญญ์ จักรานันท์. (2540). *ความคิดเห็นของนิสิต ปรินญาโทภาคพิเศษ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (M.B.A) สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐใน เขตกรุงเทพมหานคร ต่อการจัดการศึกษา ภาคพิเศษ*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (บริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- วรรณพร ฉัตรทอง. (2546). *การจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปของหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิต*. ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรรณิ์ ลิ้มอักษร. (2543). *จิตวิทยาการศึกษา*. สงขลา: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2523). *หลักและวิธีสอนวิชาพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- . (2548). *รวบรวมบทความเกี่ยวกับปรัชญา หลักการ วิธีสอน และการวัดเพื่อประเมินผล ทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2536). *เอกสารคำสอนการสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- . (2539). *การสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: บริษัทวิทยพัฒน์.
- วิชัย ตันศิริ. (2550). *อุดมการณ์ทางการศึกษา ทฤษฎีและภาคปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรัณย์ พงษ์รัตนานุกูล. (2549). *ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูพลศึกษา และ อาจารย์นิเทศที่มีต่อการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนิสิตเอกพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2548*. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริพร ชีปนวัฒนา. (2548). *หลักสูตรและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน : เอกสารคำสอนรายวิชา*. เชียงใหม่: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
- สะอาด ไปธายะ. (2541). *การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (สาขาวิชาประถมศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- สถาบันการพลศึกษา. (2548ก). *พระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2548*. (เอกสารอัดสำเนา ข). กรุงเทพฯ: สถาบันฯ.
- . (2548ข). *หลักสูตรสถาบันการพลศึกษา ระดับปริญญาตรี พุทธศักราช 2548*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชัยภูมิ. (2553). *ประวัติความเป็นมา*. สืบค้นเมื่อ 14 กุมภาพันธ์ 2553, จาก http://www.ipec.ac.th/index.php?option=com_content&task=blogcategory&id=13&Itemid=27

- สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตมหาสารคาม. (2553). *เกี่ยวกับสถาบัน*. สืบค้นเมื่อ 14 กุมภาพันธ์ 2553, จาก <http://www.ipemk.ac.th/>
- สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตศรีสะเกษ. (2553). *ประวัติสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตศรีสะเกษ*. สืบค้นเมื่อ 14 กุมภาพันธ์ 2553, จาก http://www.ipessk.ac.th/index2.php?option=com_content&view=article&id=53&Itemid=185
- สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี. (2548). *สารสนเทศ : สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี ปีการศึกษา 2548*. อุดรธานี: ฝ่ายแผนและพัฒนา สถาบันฯ.
- สาคร ศิริจันทร์. (2550). *ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน ที่มีต่อการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2549). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554)*. สืบค้นเมื่อ 8 ธันวาคม 2552, จาก <http://www.idd.go.th/Thai-html/05022007/PDF/PDF01/005.pdf>
- สุพร สินธพรัตน์. (2548). *ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาลีลาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาดำรง เขต 1*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2546). *20 วิธีจัดการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.
- แสงทอง หอมสวาสดี. (2550). *ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้ควบคุมทีมที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนระดับประถมศึกษา ของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ลำลี รักสุทธิ. (2544). *เทคนิควิธีสอนหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- อรุณ เอียดฤทธิ์. (2548). *ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนพลศึกษา ของนักศึกษาศาสนา เทคโนโลยีราชวมงคล เขตภาคใต้*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). *หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง)*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์
- อุดม เขยทิวศ์. (2545). *หลักสูตรท้องถิ่น : ยุทธศาสตร์การปฏิรูปการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ 1991.

- อุมาพร สกลรักษ์. (2540). *ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Best, J. W. (1997). *Research in Education*. New Jersey: Prentice Hall, Inc.
- Cannon, Robert; & Newble. (2000). *A Handbook for Teacher in Universities & Colleges : A Guide to Improving Teaching Methods*. 4th ed. London: Kogan.
- Chi, X. (1993, May). Chinese's College Students Perceived Value of Physical Activity. *Dissertation Abstracts International*. 53(10): 42.
- Good, Carter V. (1973). *Dictionary of Education*. New York: McGraw – Hill Book Co.Inc.
- Guralnik, J. T. (1976). *Psychology of the Classroom Englewood Cliffs*. New Jersey: Prentice Hall, Inc.
- Kolasa, B.J. (1969). *Introduction to Behavioral Science for Business*. New York: John Wiley Sons Inc.
- Luke, M.D.; & Gary, D. Sinclair. (1996). Gender Differences in Adolescent's Attitudes Toward School Physical Education. *Journal of Teaching in Physical Education*. 53(04): 31 – 46.
- Morris, Charles G. (1990). *Psychology : An Introduction*. New Jersey: Prentice – Hall.
- Oliver, P. E. (1982). *Developing the Curriculum*. Boston: Little, Brown and Company.
- Oskamp, Stuart. (1997). *Attitudes and Opinions*. New Jersey, Englewood Cliffs: Prentice – hall.
- Stoker, Steven Vaughn. (1999, February). Physical and Health Education Curriculums : Middle School Students Attitudes Toward a Collaborative Approach. *Dissertation Abstract International*. 37(01): 6080-A.
- Taba, Hilda. (1962). *Curriculum Development : Theory and Practice*. New York: Harcourt, Brace and World Inc.
- Thurstone, L. (1977). *Attitude Can be Measured : Attitude Theory and Measurement*. New York: Willey & Sons, Inc.
- Webster. (1998). Marriam – Webster's Spanish – English Dictionary. Haraty: Eileen M. P.950.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา
ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552

คำชี้แจง ในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพทั่วไป ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้

ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552

แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ

1. ด้านหลักสูตร
2. ด้านผู้สอน
3. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
4. ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก
5. ด้านการวัดและประเมินผล

ตอนที่ 3 เป็นคำถามแบบปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นและ
ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง เขียนเครื่องหมาย / ลงใน ☐ ที่ตรงรายละเอียด

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. คณะ ☐ ศึกษาศาสตร์ ☐ วิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ
☐ ศิลปะศาสตร์
3. วิทยาเขต ☐ อุดรธานี ☐ ชัยภูมิ
☐ มหาสารคาม ☐ ศรีสะเกษ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง

ระดับความคิดเห็นหมายเลข 5, 4, 3, 2, 1 ซึ่งตรงกับความเห็นของนักศึกษามากที่สุด

ช่องหมายเลข 5 หมายถึง นักศึกษาเห็นด้วย มากที่สุด

ช่องหมายเลข 4 หมายถึง นักศึกษาเห็นด้วย มาก

ช่องหมายเลข 3 หมายถึง นักศึกษาเห็นด้วย ปานกลาง

ช่องหมายเลข 2 หมายถึง นักศึกษาเห็นด้วย น้อย

ช่องหมายเลข 1 หมายถึง นักศึกษาเห็นด้วย น้อยที่สุด

ด้านหลักสูตร

ข้อ	ด้านที่ 1 ด้านหลักสูตร	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	หลักสูตรกำหนดเนื้อหาวิชาได้อย่างเหมาะสม					
2	หลักสูตรกำหนดจำนวนหน่วยกิตในแต่ละรายวิชาไว้อย่างเหมาะสม					
3	หลักสูตรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง					
4	เนื้อหาวิชาที่เรียนมีความเหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียน					
5	เนื้อหาวิชาที่เรียนมีความสอดคล้องกับหลักสูตรที่กำหนดไว้					
6	เนื้อหาวิชาที่เรียนสามารถทำความเข้าใจได้ง่าย					
7	ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จากการเรียนรู้ตามหลักสูตรที่แท้จริง					
8	จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิต					
9	จำนวนวิชาที่เปิดสอนตามหลักสูตรเพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน					
10	จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเน้นให้ผู้เรียนสามารถคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น					
11	หลักสูตรตรงกับความต้องการของผู้เรียน					

ด้านผู้สอน

ข้อ	ด้านที่ 2 ด้านผู้สอน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี					
2	ผู้สอนสามารถสอนได้ตรงตามวัตถุประสงค์และตรงกับเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร					
3	ผู้สอนมีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับความเป็นครู					
4	ครูผู้สอนแต่งกายเรียบร้อยเหมาะสมตามกาลเทศะ					
5	ผู้สอนใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม ในขณะที่ทำการสอน					
6	ผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการสอน และตรงเวลา					
7	ผู้สอนมีพฤติกรรมและปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน					
8	ผู้สอนใช้วาจาสุภาพกับผู้เรียนและเพื่อนอาจารย์					
9	ผู้สอนมีการวางแผนและเตรียมการสอนมาอย่างดี					
10	ผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในการจัดการเรียนรู้					
11	ผู้สอนสามารถใช้สื่อประกอบการสอนได้สอดคล้องกับเนื้อหาเป็นอย่างดี					
12	ผู้สอนมีความสามารถในการคุมชั้นเรียนได้ดี					
13	ผู้สอนมีเทคนิควิธีการสอนที่ดี					
14	ผู้สอนให้ความยุติธรรมแก่นิสิตทุกคนไม่ลำเอียง					
15	ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อยู่เสมอ					

ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ข้อ	ด้านที่ 3 ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	มีการใช้วิธีสอนหลากหลาย					
2	ใช้วิธีสอนโดยยึดความแตกต่างระหว่างบุคคล					
3	ใช้วิธีสอนกระตุ้นให้รู้จักคิด วิเคราะห์และแสวงหาความรู้เพิ่มเติม					
4	ใช้สื่อและอุปกรณ์การสอนเหมาะสมกับเนื้อหารายวิชา					
5	จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน					
6	กิจกรรมการเรียนรู้มีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม					
7	มีการแนะนำแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายแก่ผู้เรียน					
8	กิจกรรมการเรียนรู้มีการบูรณาการเนื้อหากับวิชาต่างๆ					
9	มีตำราหลักหรือเอกสารประกอบการสอนที่ตรงกับเนื้อหาอย่างเหมาะสม					
10	กำหนดให้ผู้เรียนได้ใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นเพื่อการเรียนรู้					
11	ใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน					
12	มีการสรุปบทเรียนกับการนำไปใช้จริงของผู้เรียน					

ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก

ข้อ	ด้านที่ 4 ด้านอุปกรณ์และสถานที่	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	มีอุปกรณ์การเรียนการสอนทางกีฬาเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน					
2	ห้องเรียนสะอาดเหมาะสมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
3	ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์มีความพร้อมในการจัดการเรียนรู้					
4	ห้องปฏิบัติการทางคอมพิวเตอร์มีความพร้อมในการจัดการเรียนรู้					
5	ห้องปฏิบัติการทางภาษามีความพร้อมในการจัดการเรียนรู้					
6	ศูนย์วิทยบริการมีหนังสือที่ทันสมัยเพียงพอสำหรับการศึกษาค้นคว้า					
7	ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬามีความพร้อมต่อการจัดการเรียนรู้และบริการอยู่เสมอ					
8	มีอุปกรณ์ทางโสตทัศนศึกษาที่ทันสมัยและเพียงพอ					
9	มีตู้เก็บสิ่งของ (Locker) ไว้บริการ					
10	สนามกีฬามีความเหมาะสมต่อการเรียนรู้และฝึกกีฬา					
11	สถานที่สำหรับออกกำลังกายเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน					
12	มีจุดให้บริการน้ำดื่ม ที่สะอาด เพียงพอ					
13	ห้องน้ำ มีความเหมาะสม สะอาด ปลอดภัยและเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน					
14	โรงอาหารสะอาด ถูกสุขลักษณะกว้างขวางเพียงพอ					
15	สถาบันมีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่สะอาด รื่นรมย์เหมาะสมกับการเป็นสถาบันการศึกษา					

ด้านการวัดและประเมินผล

ข้อ	ด้านที่ 5 ด้านการวัดและประเมินผล	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	ชี้แจงให้ผู้เรียนทราบเกณฑ์และวิธีการทดสอบ ในเนื้อหาวิชาที่สอน					
2	วัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์ที่ กำหนดไว้					
3	แจ้งวิธีวัดและประเมินผลให้ผู้เรียนทราบ ล่วงหน้า ก่อนการวัดและประเมินผลทุกครั้ง					
4	มีการเก็บคะแนนจากการเข้าร่วมกิจกรรม ต่าง ๆ					
5	มีการวัดและประเมินผลจากกิจกรรมการ เรียนรู้เป็นระยะ					
6	ใช้เครื่องมือในการวัดและประเมินผลที่มี คุณภาพและเหมาะสม					
7	มีแบบทดสอบทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ					
8	ประเมินผลการเรียนของผู้เรียนด้วยความ ยุติธรรม					
9	การให้คะแนนอิงผลงานที่แจ้งให้ทราบ ล่วงหน้าและมีเกณฑ์การตัดสินที่แน่นอน					
10	มีการวัดและประเมินผลก่อนเรียน ขณะเรียน และหลังเรียน					

ตอนที่3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

3.1 ความคิดเห็นด้านหลักสูตร

.....

.....

.....

3.2 ความคิดเห็นด้านผู้สอน

.....

.....

.....

3.3 ความคิดเห็นด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

3.4 ความคิดเห็นด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก

.....

.....

.....

3.5 ความคิดเห็นด้านการวัดและประเมินผล

.....

.....

.....

3.6 ความคิดเห็นด้านอื่น ๆ

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ชื่อ นายเทเวศร์ พิริยะพจน์ท์
ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ชื่อ นายธำมณี ปลื้มสำราญ
ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ชื่อ นางวาสนา มั่งคั่ง
ตำแหน่ง ครูเชี่ยวชาญพิเศษ
สถานที่ทำงาน คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายสุชุม อันขวัญเมือง
วันเดือนปีเกิด	11 สิงหาคม 2498
สถานที่เกิด	อ.บางปะกง จ.ฉะเชิงเทรา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	อ.เมือง จ.ชลบุรี 21110
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครู วิทยฐานะชำนาญการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2507	ประถมศึกษาปีที่ 1 - 4
	จากโรงเรียนวัดเขาติน จ.ฉะเชิงเทรา
พ.ศ. 2510	ประถมศึกษาปีที่ 5 - 7
	จากโรงเรียนวัดท่าสะพาน จ.ฉะเชิงเทรา
พ.ศ. 2513	มัธยมศึกษาตอนต้น
	จากโรงเรียนบางปะกง “บวรวิทยายน” จ.ฉะเชิงเทรา
พ.ศ. 2515	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นต้น (ป.กศ.ต้น)
	จากวิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์
พ.ศ. 2519	การศึกษามัธยมศึกษา (กศ.บ.) วิชาเอกพลศึกษา
	จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (พลศึกษา)
พ.ศ. 2553	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาพลศึกษา
	จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ